ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ.

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ГЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 126 (648) Търново, четвъртък 20 октомври 1955 г. Отд. бр. 20 ст.

ПО СЪВЕТСКОТО ЧЕРНОМОРИЕ

☆

Вече две групи български екскурзианти обиколиха с парахода „Петър Велики“ красивото съветско черноморие.

На снимката: В парка към плажа на почивния дом на Министерството на хранителната промишленост в Сочи.

☆

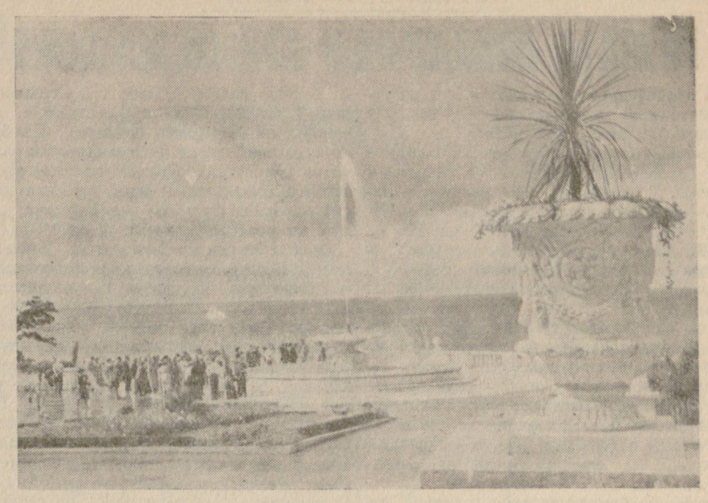

СЕСИЯ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ КОМИТЕТ НА МОЖ В СОФИЯ

В салона на Дома на техниката в София на 17 и 18 октомври т. г. заседава Изпълнителният комитет на Международната организация на журналистите. В сесията участвуваха членовете на Изпълнителния комитет на МОЖ начело с председателя Жан Морис Ерман (Франция), делегати от Албания, България, Унгария, Китай, Корейската народнодемократична република, Мексико, Монголия, Полша, Германската демократична република, Румъния, Франция, Финландия, Чехословакия, Съветския съюз и Виетнам, гости от Австрия, Канада, САЩ, Италия и Германската федерална република.

Сесията бе открита от Жан Морис Ерман. Отчетен доклад за дейността на МОЖ направи генералният секретар на ИК на МОЖ Ярослав Кноблих (Чехословакия).

По-подробно бе разгледан въпросът за необходимостта от широко международно сътрудничество между журналистите, без разлика на техните политически убеждения. Предстои свикването на международна среща на журналистите, на която ще бъдат обсъдени такива въпроси: осигуряване на обективна, неподправена информация; отстраняване на пречките за широко международно сътрудничество между журналистите; осигуряване на свободни посещения на журналистите във всички страни и взаимен обмен на журналистите между отделните страни; намиране начин и средства за подобряване условията на труда на журналистите.

Обсъдени бяха и конкретни мероприятия, като: разширяване на взаимоотношенията между журналистите от различни страни; международни професионални срещи за повишаване квалификацията на журналистите; издаване на теоретическо списание за работниците по печата.

Да приберем бялото злато от памуковите полета!

Най-добрите памукоберачки в Горнооряховско

За ранобудните селяни от с. Поликраище, Г. Оряховско не бе чудно защо от ранна утрин на 18 т. м. по улиците изтрополяваха другоселски каруци, пристигаха жени от съседните села—всички вече знаеха, че днес тук ще има околийско състезание по скоростното бране на памука.

— А то памукът ни нацъфтял, да ти е драго да го гледаш. Бялнали се ония ми ти блокове, сякаш бяло платно е пространо върху тях. Досега сме набрали над 40 тона, а петото звено от първа бригада е получило вече по 65 кг от декар — говори не без гордост бригадирът бай Марин опътвайки ме към мястото на състезанието.

А тук вече са се събрали всички участнички — кооператорки от с. Родина, Темниско, Сергювец, Крушето, Д. Оряховица и други села. Някои от тях са участвували миналите години в околийски и окръжни състезания, мерили са силите с най-добрите памукоберачки в окръга, но всички са неспокойни.

— За пръв път и жени от нашето село ще участвуват в това състезание — говори партийният секретар на стопанството в с. Сергювец.—Може би няма да наберат кой знай колко, но достатъчно е това, че тук те ще видят, ще научат много работи.

Часът е 9·30. Започва упорита борба между 30 памукоберачи. Привела гръб, всяка жена бързо се обръща ту към едната страна, ту към другата, чевръстите пръсти на двете й ръце сноват между клонките на памуковите растения. Всяко движение, всяка крачка е строго определена, минутата е ценна.

— Хе оная с шарената рокля, виждаш ли я — сочи ми старец отделилата се напред памукоберачка Елисавета Д. Кърчева.— Ербан жена е. Миналата година е набирала на ден до 90 кг памук. Но по петите на Кърчева вървят и останалите памукоберачи.

А през обедната почивка, седнали всички заедно, кооператорките обменят мисли за работата, за реколтата. Други пък, имайки по-голям опит показват на някои кооператорки, участвуващи за пръв път в подобно състезание, как берат с две ръце, как си разпределят времето. Състезанието се превръща в школа, където се научават много нови неща.

След почивката с още по-голяма сила се разгаря благородната борба. Трудно е човек да определи коя жена е набрала най-много памук. Памукоберачите научават, че радиото съобщило за най-добро постижение на памукоберачка от Плевенска околия, която е набрала за 5 часа 29 кг.

— Ха, че аз, който за пръв път участвувам в състезание, ще набера повече — провиква се Марин Байчев, който е напълнил вече единовал и пълни втория.

Текат последните минути. Памукоберачите с бързи движения набират последното количество памук.

Набрания памук вече е изнесен при кантара. Но напрежението не престава. Всички с нетърпение очакват да видят какво са набрали за 5 часа.

Ето сега се тегли памукът набран от Елисавета Д. Кърчева.

— 49 килограма — тържествено съобщава кантаржията.

Тази млада пъргава жена заема първо място по брането.

Но по колко са набрали останалите памукоберачки? Те не са много назад — Венета Ковачева от с. Крушето — 45·300 кг, Милка Кушева от с. Поликраище — 44 кг, Лиляна Димитрова —42·600 кг, Петрана Дългичева от с. Д. Оряховица — 38·200 кг, Марин Байчев — 38 кг и др. На камарата се трупат един след друг човалите — 1,000 кг са набрали тридесетте памукоберачи.

Класирала се на първо място в състезанието Елисавета Д. Кърчева е наградена с 500 лева. Второто място заема Венета Ковачева, третото Милка Кушева.

Може би кооператорите от Сергювец, Родина не набраха много памук, но тук те научиха доста неща. Състезанието за тях бе истинска школа. Затова всички доволни напуснаха памуковия блок, за да заработят на другия ден с нови сили и да предадат наученото на останалите кооператорки.

П. Кайшанов
наш спец. пратеник

ДА ЗАСАДИМ ЦВЕТУЩИ ОВОЩНИ ГРАДИНИ В ОКРЪГА

Наред с другите отрасли на селското стопанство, жизнено важно значение за окръга има овощарството, особено за Габровска, Дряновска, Севлиевска и Еленска околии.

В тези и в останалите околии в окръга са налице всички условия за създаването на цветущи овощни градини върху блоковете на ТКЗС, групови градини върху нивите на частните стопани и дворни овощни насаждения.

Но да се създаде една овощна градина е сериозно и отговорно мероприятие. Допуснатите при засаждането грешки, поради това, че се работи с трайни култури, мъчно се поправят или са непоправими. А борбата за високи добиви в овощарството започва още със засаждането на овощните насаждения. Навреме и правилно засадените дръвчета се развиват силно, за по-късо време оформят скелета на короната си, започват по-рано да дават плод и плодоносят всяка година.

В последните години в окръга редовно се засаждат големи площи нови овощни градини както в ТКЗС, така и при частните стопани. Получените досега резултати обаче са съвсем незадоволителни. От 20 до 50 на сто от младите градини пропадат. Така например в ТКЗС в с. Ялово, Дряновско от засадените 600 млади дръвчета досега са пропаднали 325 или 54 на сто. Почти напълно са пропаднали овощните дървета и в груповата градина на частните стопани в с. Гостилица, Дряновско. Но не по-добро е положението и в другите околии на окръга.

Кои са причините за такова масово пропадане на младите овощни насаждения? Те са преди всичко от организационен характер. По-голямата част от пропадналите градини се засаждат късно през пролетта и не със стандартен посадъчен материал.

Заедно с некачествения и недобре запазен посадъчен материал не се извършва предпосадъчна подготовка на почвата, копаят се малки дупки, клонките на дърветата не се режат, засаждат се как да е, само да се изпълни планът, а в младите градини безразборно се пуска на паша добитък.

Всичко това довежда до пропадане на повече от половината от засадените дръвчета. Но то не прави впечатление на някои партийни организации, народни съвети и управителните съвети на ТКЗС. Почти на никого не се търси сметка за прахосаните кооперативни и народни средства.

При съществуващите климатически условия в окръга, практиката показа ясно, че есенното засаждане дава много по-добри резултати. То се извършва през ноември. Необходимо е работата така да бъде организирана, дръвчетата да бъдат извадени от разсадниците на ДЗС, че засаждането да започне веднага след листопада и да завърши 15—20 дни преди зимните мразове. Корените на засадените през есента дръвчета калусират раните си, образуват много влакнести коренчета, почвата се слага плътно около тях, пропадане на дръвчетата няма и те започват нормално развитие през пролетта.

Няма причини, особено в планинските и полупланинските райони, където липсва памук, тютюн, цвекло и други интензивни култури, да не може засаждането да се извърши през есента.

Задачата е, веднага след привършване на есенната сеитба, да започне подготовката на площите за овощни градини в ТКЗС, на частните стопани за групови градини и в дворовете. Местата следва да бъдат изорани дълбоко и маркирани, да се изкопаят дупки с размери 1—1·2 м в диаметър и 50—60 см дълбочина. Посадъчният материал от разсадника, добре запазен, да се превозва направо в блока и засажда веднага.

Миналата година бяха засадени през есента само 40 на сто от запланувaните овощни градини в окръга, а 60 на сто през пролетта. Това доведе до лоши резултати.

При създаване на градини от ябълкови, крушови и черешови сортове, които не могат да се оплождат със собствен прашец, за осигуряване чуждо опрашване е необходимо да се застъпят 3-4 сорта от даден вид, като на 4-5 реда от основния сорт се засадят 2-4 реда от сортовете опрашители, които да цъфтят едновременно и да имат почти еднаква продължителност на живота.

Заедно с избора на посадъчния материал е необходимо да се подбират места за овощни градини с богати на хранителни вещества, обезпечени с влага и пропускливи за вода и въздух, почви, като сортовете се поставят на най-подходящите за тях разстояния.

За увеличаване добивите на частните стопани трябва да се създават групови градини, на няколко стопани в дадено село с площ не по-малко от 30 декара, при които засаждането става по общ план, без да се спазват разстоянията от границите на съседа. Всеки стопанин се грижи за дърветата в неговата нива и използува плода. За такива градини в планинските и полупланинските райони Министерският съвет с 836-то постановление предвижда отпускане на кредити от Българската инвестиционна банка за отглеждане на дръвчетата.

По начертан план е необходимо да се използуват всички възможности за създаване на градини в дворовете на ТКЗС, ДЗС, училища, болници, гари, кантони, кооператори и частни стопани, покрай шосетата и напоителните канали. Тук овощните дървета растат при добри условия и дават прекрасни плодове.

В Дряновска околия околийският комитет на БКП, ОНСДТ и Околийският комитет на Отечествения фронт след като на пленум и сесия разгледаха обстойно състоянието на овощарството, начертаха боева програма за неговото подобряване. Реши се от 15 октомври да бъде обявен „Поход към овощната градина“. Ведно от решенията на сесията залегна— засаждането на всички нови овощни градини да стане през есента. Примерът на Дряновска околия трябва да бъде последван от всички околии в окръга. Това неминуемо ще даде добро отражение върху развитието на овощарството.

В Търновски окръг има отлични условия тази есен да бъдат засадени цветущи овощни градини. На агрономите от ОНСДТ и участъковите агрономи се пада най-голям дял, да бъдат не само агитатори, но конкретно, на самото място в овощната градина, в блока на ТКЗС да демонстрират разместването на сортовете, правилното и навременно засаждане. Те трябва да вземат енергични мерки засаждането на всички градини да стане обезателно през есента.

За изпълнението на тези важни задачи по овощарството партийните организации, народните съвети, Отечественият фронт, ДСНМ и другите политически и масови организации трябва да разгърнат широка разяснителна масово-политическа работа, а в планинските и полупланинските околии развитието и подобряването на овощарството трябва да бъде тяхна основна задача, която да не слиза от дневния ред, докато не получи окончателно разрешение

ЗАСЯХА ЕСЕННИЦИТЕ

Кооператорите от ТКЗС в с. Ялово, Дряновско през миналата година на време засяха есенните посеви, положиха добри грижи за отглеждането им и не случайно те получиха най-високи добиви в околията.

СВЕДЕНИЕ

за хода на съревнованието между околиите на окръга по изпълнение на селскостопанските задачи към 18. X. 1955 година.

Околии	Дълбока есенна оран %	Сеитба общо %	Засадени ягоди %	Жътва ориз %
Габрово—сел.	100	97·1	86	—
Габрово—град.	100	103	—	—
Г. Оряховица	85·3	84	121·7	88·1
Дряново	97·9	99·1	105	—
Елена	100	97·1	38·3	—
Павликени	89	80·3	49·2	27·3
Севлиево	89·9	88·7	40	—
Търново—сел.	93·1	79	46·4	42·7
Търново—град.	100	96·5	—	—
Общо за окръга:	90·9	87·3	70·8	53·4

От собствен опит разбраха, че колкото по̀ навреме се засее, толкова по-високи добиви се получават от есенниците. Това не само, че го разбраха и се убедиха в него, но и на дело го прилагат.

В упорита и напрегната работа с помощта на машините от МТС в с. Ресен при пълно включване на работния добитък, кооператорите от ТКЗС в с. Ялово на 16 октомври първи в околията засяха сто на сто пшениците, ръжта и ечемика. Рано засятите посеви поникнаха. Топлото време и изобилната влага в почвата благоприятствуват за доброто им развитие и вкореняване.

Златю П. Златев

След националното съвещание

☆ ☆

ГОДИШНИЯТ ПЛАН Е ИЗПЪЛНЕН

Замлъкнаха всички машини в бъчварския отдел при ТПК „Сила“ — гара Върбаново, Дряновско. Работниците се събраха в последния септемврийски ден на производствено съвещание. С радостни лица посрещнаха съобщението, че производственият план на бъчварския отдел при кооперацията за 1955 година е преизпълнен до 30 септември. Произведени са 295 броя пулпови бурета над плана.

Сега, след дните на националното съвещание по промишлеността, строителството и транспорта, целият колектив още по-упорито работи за предсрочно изпълнение на всички производствени задачи поставени от Партията и Правителството.

Пенчо Т. Минчев

Успехите растат

С голямо старание и любов работническият колектив на завод „Червена звезда“ в с. Дебелец, Търновско осъществява на дело обещанията си по призива на 25-те челни предприятия. Широк е размахът на социалистическото съревнование по всички цехове на завода. Навсякъде кипи неуморен задружен труд. Плод на този труд са произведените не много отдавна 65-метрови транспортни ленти и първата 90-метрова стабилна транспортна лента. Тези дни колективът започна производството на новите бързостягащи вагонетки за дървообработващата индустрия.

В един от цеховете работи рационализаторът Деню Райков. От неговия струг изхвръкват аленосини стружки. Колко е приятно да гледаш и се любуваш на сръчността му, когато работи на прекрасната машина, на която четеш, че тя е изработена от „Красный пролетарий“. Производствените си норми Деню Райков редовно изпълнява над 195 процента. Неговият лик е на челно място в специалния кът на рационализаторите. Носител е на значката на Министерството на тежката промишленост и „Най-добър в професията“.

Само от внедрени рационализации в предприятието са реализирани 178,000 лева икономии. Себестойността на продукцията е снижена с 3·8 на сто, а производителността на труда е увеличена с 12 на сто. Общо планът на предприятието за деветмесечието е изпълнен 113·70 на сто при обещано 102 на сто. Голям дял има инженерно-техническото ръководство. С помощта на инженерите Станчо Лазаров и Пенчо Генчев са преодолени много трудности.

Из средата на младежите израснаха много производственици. Между тях е Върбан Пенев, от с. Паскалевец, Павликенско, който постъпи като ученик. Сега той е фрезист и изпълнява трудовата си норма 160 на сто, а при изработване на странѝци за бързостягащите вагонетки той достигна изпълнение на нормата си 200 на сто.

В шлосерския отдел се монтират различни машини — транспортните ленти, бетонобъркачките и др. Тук работи Иван Бонев, който достигна изпълнение на личните норми 210 на сто, Николай Иванов — 195 на сто.

Възторжен труд кипи и в леярния отдел, където се отливат всички детайли нужни за произвежданите машини.

Целият колектив сега работи с повишен ентусиазъм за осъществяване препоръките на националното съвещание по промишлеността, транспорта и строителството.

Йордан Ангелов, дописник

Съревнованието продължава

Всички цехове на ф-ка „Народна република“ в гр. Габрово, след като изпълниха производствените си планове за третото тримесечие на тази година, започнаха борбата за по-добро класиране през четвъртото тримесечие още от първите дни на месец октомври.

В цех № 5 бригадата на др. Ив. Кушлев, завоювала първото място в камгарната предачница за третото тримесечие, продължи да бъде начело и през първата десетдневка на октомври. Тя изпълни плана си 125·4 на сто и нормите си 134·7 на сто, като допусна само 2·7 на сто престои на машините — изключително за смяна на партиди.

На всекидневните петминутни съвещания само се съобщава планът за действие през време на смяната, няколко думи за отстраняване на допуснатите грешки през миналия ден, някои евентуални новости и — осемчасовият щурм завършва с 15 минутните почиствания на машините, за да бъдат предадени на другарите от следващата смяна чисти.

След като първа завърши тримесечието с изпълнение на нормата си, др. Цанка Стефанова продължи да стои начело в съревнованието и през първата десетдневка. Следват я др. Мара Петкова и Анка Стоицова.

Колективът на фабриката върви към нови трудови победи, изпълнявайки препоръките на Републиканското съвещание.

Ст. Василев

НОВИ ХОРА

Овощарят Никола Мошев

Когато майка му го изпращаше на пътната вратичка, валеше ситен пролетен дъждец. Тя погали русата косичка, целуна детското лице и поръча: „Колчо, от сега нататък ти сам ще изкарваш хляба си. Чуждият хляб е корав, но трудѝсе и ще успееш. Пиши писмо!“

Колчо, тринадесетгодишен, приплещи малката червена торбичка, в която имаше глава лук, сол и комат хляб, наметна окъсаната абичка, оправи оръфаното си палтенце и тръгна за далечно село. Дълго гледа след него майката с болка на сърце. Колчо изчезна в далечината. Тя оправи черната забрадка на главата си и се върна в старата порутена къща. Седна на малкото трикрако столче в пруста и се замисли. . . „Ако бяхме двама, ако Пейко не беше починал, ако трудът беше добре платен и имахме повече ниви и ливади, ако не работехме наполовина нивите на дядо Иван, . . . и нашите деца щяха да са добре. Тази война. . . тя ни унищожи съвсем, донесе глад и голота. Кому трябваше това страшно човешко зло!“

Тя тихо си поплака. . .

„Трябва да си почина малко“ — си помисли Колчо. Отби се при крайпътния геран, сложи абичката на белия камък, взе торбичката, нахрани се и отново тръгна по разбитото и кално шосе, водещо през шумната гора.

За село Дъскот беше говорил чичо му Йордан, там да иде, ратай да стане, там земята е по-плодородна и хората по-богати. Каза му и колко пари да иска.

„На какви ли хора ще попадна“ — се безпокоеше Колчо и все по-бързо крачеше, за да стигне по-навреме и до вечерта да се цани някъде.

Ето, на срещния хребет се показаха няколко къщи, покрити с червени керемиди. Това е горният край на селото. Още малко път и с. Дъскот.

Обед. Колчо е в селото. Той се срещна с Петър Рашков, който имаше нужда за чираче-пастирче и се цани до Димитровден.

След вечеря, Колчо легна на малкото одърче. Въпреки че беше уморен от дългия път, той дълго време не заспа. Мисли за майка си, за братчетата и сестричетата си, за другарите си и после заспа. Сънува съученика си Илия, с когото завършиха миналата година началното училище и с когото бяха първи ученици по успех. Сега Илия е в прогимназията, а той. . . аргатин по чуждите къщи.

Минаха десетина дни. Колчо се запозна с другарчета, спиятели се, взе прочитна книга от читалището: четеше я денем на пасището и вечер в къщи. После взе втора книга — обичаше книгите. В писмото до майка си писа за другарите си, за книгите, за читалището.

Така чиракува десет години. Стана земеделски работник в Дъскот, после тухлар в Оряховско и Белослатинско, сетне градинар в Румъния. Зиме се завръщаше в Дъскот — това село стана за него второ родно село. Като редовен член на читалището той вземаше активно участие в културно-просветния живот.

* * *

На половин час път северно от село, по бялата пътека през обширното пасище, се отива за овощарския разсадник на ТКЗС в с. Дъскот. Минава се хребет, равно пасище и от втория хребет се очертават правилните парцели на разсадника. Още от далеко вниманието на човека привличат цъфналите разноцветни рози, подредени в отделно поле, приличащо на персийски килим. Омайна красота!

Намирам Никола Мошев в разсадника с пръскачка на гърб. Той и неговите другари пръскат младите дръвчета, за да ги предпазят от неприятели.

Някогашният малък Колчо има сега средна височина, широкоплещест, набит, добре развит физически, здрав. С обгорялото от слънцето и вятъра лице, малки сиви очи, прошарена коса, разговорлив, весел и жизнерадостен.

Хубав юлски ден. Слънцето се е издигнало високо. Усилен труд на полето. Седнали край полето на декоративните дръвчета, повеждаме непринуден разговор.

— Къде специализирахте? — запитвам.

— През 1929 година в България настъпи стопанска криза — заразказва Мошев. —Отдавна желаех да бъда работник в революционна Франция. За тази страна знаех много от книгите. След големи трудности заминах за гр. Тулуза. Настаних се на работа в добре подреден овощарски разсадник с декоративен отдел. Този разсадник съществува повече от 200 години. Тук специализирах в курсове и в разсадника овощарство и лозарство. Посещавах тригодишни курсове по френски език. Бях десет години в тази страна. Овладях езика, овладях специалността, ползувам френска, а сега и съветска агротехническа литература. Положих изпит и в нашите учебни заведения през 1941 година.

Мошев се загледа към сребристата повърхност на близкия малък язовир, замълча за малко и добави:

—Само три месеца преди да си дойда в родината, през 1939 година, майка ми почина. Тяжестите на живота я сринаха, смачкаха я. С каква радост очаквaше тя да си дойда! . . .

След дълга пауза Мошев продължи:

— Сега съм в стопанството. То осигурява добри условия за работа. Тук може да се разгърнат всички сили и възможности. За това някога съм мечтал. Площта на разсадника е 210 декара — 6 полета по 35 декара, а всяко поле е разделено по на 4 парцела, между които има удобни пътища. За тази есен ще имаме 50,000 ябълкови дръвчета с добра коренна система, с прави и чисти стебла и развити коронки. Сортове най-различни — каселска ренета, жо-натан, златна превъзходна и др. Имаме 12,000 дръвчета круши — стандартни от различни сортове — масловка, попска круша, енисейка и др. Имаме 3,000 сливи — също стандартни, от сортове кюстендилска слива и др. Разполагаме с няколко хиляди дюли, мушмули, орехи, борови дръвчета, елхички и др. При овощния разсадник, както виждате, имаме розов питомник. Той буди най-голям интерес. За тази есен имаме 30,000 рози от 20 сорта. За розите има отличен пазар. През миналата година сме дали рози в София, Пловдив, Русе, Сталин, Плевен и др. Останаха даже неизпълнени поръчки. Тези рози съм пренесъл от Франция. Те са 120 сорта, 80 сорта от тях са акклиматизирани и разпространени в нашата страна.

— Имате ли ваше подобряване на рози?

— Да, имам. В шипковото семенилище забелязах една шипка с малко тръни. Тази шипка две последователни години облагородявах, докато най-после се получи шипка без тръни. Нея облагородявам с декоративни рози.

Когато разказваше за розите бяхме при розариума. Той посочваше сортовете и подобряването. Говори с увлечение, работи с душа и сърце.

— Сега съм технически ръководител в овощния разсадник и овощната градина — казва др. Мошев. — Имам свобода на действие и помощ от ТКЗС.

Сбогувахме се. Мисля си: с такива хора се строи радостният и щастлив живот.

Това беше през лятото, но и сега, ако отидете в овощарския разсадник на с. Дъскот, Павликенско ще ви посрещне радостно бившият ратай сега специалист-овощар Никола Мошев.

Генчо ТОДОРОВ

МЛАДЕЖКИ ЖИВОТ

ГРУПАТА ДОКЛАДЧИЦИ ПРИ ГК НА ДСНМ

Да възпитаваме младежта в дух на социалистически патриотизъм — такава е задачата, поставена на ДСНМ.

В началото на м. октомври 1951 година в ГК на ДСНМ в Габрово се събраха 4 младежи. Те трябваше да положат основите на групата додкадчици към ГК и ОК на ДСНМ, съгласно указанията на ЦК на ДСНМ. Тази група трябваше да осигурява провеждането на просветни събрания, да подготвя добри доклади, с разнообразна тематика.

За да се справи с това, организиран беше семинар за подготовка на хората от групата. Но без трудности не мина. Ту ненавреме съобщавахме за семинарните занятия, ту те отсъствуваха без причини. От определените 12 души на семинара идваха едва половината. Понякога групата не можеше да осигури просветни събрания. . .

Това беше преди четири години. Сега се работи по-леко. Всеки месец групата провежда от 20 до 40 събрания из предприятия, училища, кооперации, квартали, учреждения и пр. За същото време се изготвят 2—3 нови беседи. В групата има вече създадени традиции. През седмица, всеки понеделник вечер, групата има редовни сбирки, които от година насам не са проваляни. Затова и др. Катевска се обижда, когато й се обадят за посещение на групата: „Ние си знаем — не е нужно да ни съобщавате“ — казва тя. Така мислят и останалите 20 души учители, техници, работници, стопановеди, служащи и пр. Те с удоволствие идват на сбирките.

Най-голямо удовлетворение за положения труд членовете на групата получават, когато провеждат събрания сред работници или ученици. Събранията минават оживено, обсипват докладчика с въпроси, правят изказвания.

Така е, когато темата на беседата е интересна. Например в ССУ „Априлов“, ф-ка „Буря“, II, VII и VIII дружества във ф-ка „Балкан“, местните комитети са въвели като традиция просветните събрания. Беседи, като „Що е щастие“, „Дружбата и любовта, отразени в съветската литература“ се изнасяха в продължение на месеци. А дружествата в кооперация „Балкан“, „Кожиздел“, „Здравоход“, ф-ка „В. Коларов“, „Независимост“, „Буря“, ГНСДТ и др. не пропускат нито една беседа, изготвена от групата докладчици. Мнозина от секретарите са се запознали лично с докладчиците, одобрили са особено много някои от тях и ги търсят направо в предприятията или учрежденията, в които те работят, с молба да им изнесат новите беседи.

Но има и такива дружествени комитети, които не оценяват ролята на лекционната пропаганда и тихомълком завършват месеца без просветни събрания. Докладчиците знаят, че много трудно се организира събрание например в „Градска търговия“, „Облекло и обувки“, „Енергообединение“, ф-ка „Капитан дядо Никола“ и др. и не веднаж са се обръщали за съдействие към отдел „Пропаганда и агитация“. Тук те винаги намират пълна подкрепа от зав. отдела др. Цонка Рачева. Тя ще ги посрещне радушно, ще разговаря с тях, ще им обясни подробно какво трябва да направят, с кого трябва да се видят и пр.

Помага и секретарят на ГК др. Слави Димитров. По негова инициатива бе уредена среща с бюрото на ГК за опознаване на докладчиците с работниците от комитета.

Какъв е методът на работа?

Групата има два вида планове — тематичен и оперативен. Оперативният се приема на сбирка на групата в края на отчетния или началото на текущия месец. В него се определят темите, които ще се изнасят и дружествата, където ще отидат докладчиците. Всеки от тях има поверени от едно до четири дружества за месеца. До 15 число те се срещат със секретарите или просветните на дружествата и насрочват събрания.

Тематичният план е годишен, одобрен от бюрото на ГК. Темите тук са съгласувани с желанията на дружествата и указанията на окръжния комитет. Съобразно годишния план се изработват и планове по тримесечия. Допълнително се включват и някои акционни теми, като например, „Младежкият фестивал във Варшава“ „Ролята на младежкия печат“ и др.

Всички беседи се раздават на докладчиците според желанието и професионалната им подготовка. Те трябва да ги подготвят и се обсъдят в разстояние на един до три месеца. След направените допълнения и изменения при обсъждането в групата се дава още една седмица за окончателна редакция. В обсъжданията на беседите вземат участие почти всички докладчици. Тези обсъждания допринасят много за високо идейно съдържание на беседите. Докладчиците не щадят автора, ако той се е отнесъл повърхностно към задачата си, защото те са се научили от собствен опит, че слушателите не харесват беседите, отегчават се, ако в тях няма примери из местните дружества, ако има сложни и неразбрани изрази, ако стилът е сух и еднообразен.

Всички докладчици са най-малко със средно образование. Повечето от тях са свикнали с метода на самообразованието. Пример за това са другарките Иванка Катевска, Пенка Първанова, които, макар че работят в производството, имат широка обща култура, справят се успешно с разработката на най-различни теми и отговарят на всички въпроси, възникнали при изнасянето на докладите. Големият брой книги, които са прочели, им дават възможност сравнително леко да се ориентират при написването на някоя беседа и често пъти сами да си намират подходяща литература.

Групата се събира два пъти месечно, в определено време. В дневния ред се включват организационни въпроси, като приемане на оперативния план, отчет за проведените събрания, разпределение на темите за разработка, преценка за дейността на всеки докладчик и пр. Разглеждат и просветни въпроси, като обсъждане на изготвени доклади, запознаване с решенията и задачите на ГК на ДСНМ, изслушват методически беседи, като „Как да използуваме художествената литература“, „За езика на пропагандиста“ и други.

В габровските предприятия „Буря“, ДМЗ, „Георги Генев“ и други младите работници четат все повече книги. В беседите на просветните събрания те търсят отговор на въпросите, които са възникнали при четенето на книги или просто с това, че животът около тях е станал по-богат и по-разнообразен. Затова и тематиката на беседите е най-разнообразна. През тази година например, между изнасяните теми има такива като: „Любовта към професията“, „Възпитание в колективност и съзнателна дисциплина“, „Комунистът — образец на висока нравственост“, „Борбата за повишаване производителността на труда“, „Подобряване качеството на продукцията главна задача на младежта“, „Производственото и техническото обучение на младежите“, „За мъжеството и дълга“, „Христо Смирненски“, „Уставът на ДСНМ“, „Ленин за младежта“, „Ски спорт“ и други.

За четири години съществуване през групата минаха 42 младежи. Повечето от тях работиха продължително време и тя бе школа за тях, в която обогатиха своите познания, повишиха своята квалификация на пропагандисти, укрепваха марксистко-ленинския си мироглед. Те дадоха много сили и време за развитието и подобряването на лекционната пропаганда в Габрово.

Но групата добре вижда, че при нея има още слабости. В нейната работа липсва разнообразие на формите. Тя не използува достатъчно забавите и седянките, помощта на младите артисти от Народния театър. Изобщо тя не превръща в дело богатите възможности, които дава славната работническа младеж.

В. Цанков
отговорник на групата

РАБОТАТА В ПРОСВЕТНИТЕ ЗВЕНА ДА СЕ ПОДОБРИ

През тази година в шестте просветни форми, изградени към трите дружества на ДСНМ в с. Градище, Павликенско ще се учат над 100 младежи и девойки.

Първият учебен ден бе проведен на 5 октомври — сряда. От шестте кръжока 4 бяха провалени. Проведоха занятия само два кръжока — един към дружеството на ДСНМ при ТКЗС и другия към териториалното дружество с пропагандисти Георги Д. Ненов и Игнат Иванов.

Вторият учебен ден, който беше на 11 т. м. премина също с големи и сериозни недостатъци. Дружествените комитети и активът започват да търсят младежите едва един час преди започването на занятията.

Необходими са мерки от сега да се осигури редовно и резултатно учение.

Иван Донков, дописник

ИЗ ПАРТИЙНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

По-близка помощ на агитаторите

Упорити са в своята работа кооператорите и кооператорките от ТКЗС „Маршал Толбухин“ в с. Батак, Павликенско. Въпреки неблагоприятното време през цялата година, те навреме извършиха и пролетната сеитба и жътвата, и окопаването на пролетните култури. За тези успехи голям дял имат агитаторите, с помощта на които партийната организация разясняваше на трудещите се селяни значението на навременното извършване на всички селскостопански работи.

Сега сме в изпълнение на най-важната задача — есенната сеитба. Въпреки че захарното цвекло е вече извадено, то още не е извозено от блоковете, а царевицата не се прибира своевременно. Всичко това забавя сеитбата.

За преодоляване на това и за завършване на сеитбата е нужна пълна мобилизация, необходими са усилия от страна на всички кооператори. А това е възможно само тогава, когато всеки кооператор разбере колко важно е сега да се засее навреме, какво е значението на ранната сеитба. Това безспорно е работа на агитаторите, а те бездействуват.

Определено е всеки вторник те да бъдат инструктирвани. По вина на партийното бюро и секретаря вече 3—4 седмици инструктаж не е провеждан. На 11 т. м., когато бяха свикани агитаторите, от 37 души се явиха само 14 и то предимно бригадири и някои звеноводи, които всяка вечер се събират за приемане на извънредни задачи за следващия ден. Членовете на бюрото, които сами решиха да присъствуват на тази сбирка и сами са агитатори, не се явиха, с изключение на секретаря и Симеон Минков.

Нужно е околийският комитет на БКП в Павликени да окаже помощ на партийното бюро за подобрение на неговата работа с агитаторите, да надникне в работата на агитгрупата при първичната партийна организация в село Батак.

П. Острев, дописник

В ПИОНЕРСКИТЕ РЕДОВЕ

Ние сме вече пионери

В салона на профсъюзите в Габрово е много шумно и весело.

Подранили са нетърпеливи майки и гости. Днес е особено щастлив ден за техните деца. Ще се проведе тържествен сбор на третокласниците за приемане на първа група в редовете на пионерската организация.

Особено се вълнуваха третокласниците от първа група — най-добрите, които наскоро щяха да станат пионери. Обещанието те знаеха наизуст, символиката на организацията познаваха добре, но дали няма да сбъркат нещо на сбора, когато им зададат въпрос?

Грижи положи за тяхната подготовка и класният им ръководител др. Зора Морова. И ето, очакваният ден дойде.

Под звуците на музика идват третокласниците от III „а“ клас и техните другари от VII „а“ клас.

Всички с букети, весели, развълнувани. Рапортът е даден. Сборът е открит от отряд № 1 и отрядният председател Ружка Стоева прочита имената на 15 третокласници, тия, които ще станат пионери.

С какъв трепет се изправят те най-напред. Задават им се въпроси. Третокласничката Диана Костадинова говори за трите поколения — комунисти, младежи и пионери, които изразяват трите края на връзката. Веска Димитрова обяснява, че възелът, това е единството между тях. Мима Андреева отговаря какъв трябва да бъде пионерът, Георги Недков — какво е знамето и т. н.

За всеки се гласува поотделно. Лицата просветват. Тържественият момент настъпва. Обещанието се изговаря от всички, след което на всеки третокласник се връзва пионерската връзка пред дружинното знаме. На всяко дете се прави снимка. Така ще се сложи началото на отрядния албум.

Пионерът Георги Хинов от VII „а“ клас приветствува младите пионери и им поднася цветя. Отговаря отличничката на класа Диана Костадинова: „Ние няма да посрамим името на Митко Палаузов и ще носим достойно името на Георги Димитров“.

Поздрави новите пионери и директорът др. Стефан Колев.

Прочете се и писмото на др. Трифон Палаузов. В него той пише: „Не мога да забравя вълнението, което изпитвах, когато в 1938 г. ме приеха член на БКП. Затова днес се радвам заедно с вас. Бъдете неотклонни последователи на делото на Митко Палаузов, мой и на целия наш народ незабравим син“.

От името на родителския актив топло поздрави третокласниците Надка Костадинова. Тя им пожела много сили за укрепване на младия пионерски отряд.

Новите пионери получиха подаръци от своите родители, които присъствуваха на тържеството. След сбора всички поднесоха цветя на костницата на падналите в борбата против фашизма.

Мария Семерджиева

Нашият дружинен отчетен сбор

Много интересен беше отчетният сбор на нашата дружина „Митко Палаузов“ при училище „Петко Р. Славейков“ в гр. Търново. Особено се радвахме ние, новоприетите пионери.

Сборът се проведе на 5 октомври т. г. в пионерския дом. Започнахме с весели игри: „нос“, „весела лотария“, „право умери“, „кой по-бързо ще надбяга с лъжица и топка в уста“, „кой ще хвърли топката в кошницата“ и др. Всеки се стремеше да спечели на всичките игри. Който победеше навсякъде, получаваше 5 картончета. За получилите 5 картончета имаше награди. Не усетихме как мина цял час в игри.

След сигнал: „Внимание!“ бе направена проверка на дружината. Сборът се състоя в големия салон на дома. Отчетен доклад прочете дружинният председател Ст. Гладков. Посочиха се грешките на наши другарчета, като Иван Добрев, Иван Генчев и др. Предложи се за избиране нов дружинен съвет. Изказахме се за неговите членове.

Докато новоизбраният дружинен съвет се сформира, излезе чичко Стършел с дългото жило и ожили много от нас.

Победителите във веселите игри получиха за награда книги. Започна литературно - музикална програма. Другарчетата Стефан и Николай ни казаха хумористични. Другарката Ангелова ни разказа приказките: „Глупавата жена“ и „Баба и дядо“.

Пионери от I и II отряд представиха „Нямате инструменти“. Смяхме се с глас.

Сборът завърши с тържественото предаване на знамето от стария знаменосец.

Цанимил Хр. Консулов

ОТЗИВИ ЗА КНИГИ

„Спартак“

Прогресивният американски писател Хауард Фаст поднесе на своите читатели нова художествена книга — историческия роман „Спартак“. Романът премина границите на отечеството на автора му и хиляди читатели от различни страни го посрещнаха и посрещат като нов успех на известния писател.

Името на древния Спартак е записано в ранните страници на световната история. Подвигът на предвожданите от него роби, които разклатиха покорилата целия свят Римска империя, е първата голяма крачка на потиснатите към свободата. Затова, макар и изминали вече хилядолетия от тогава, навсякъде, където угнетяваните воюват за свободата си, спомнят примера на Спартак. Затова и Фаст обръща очи към неговото време. „Това е историята на храбри мъже и жени, — пише той в посвещението на романа, — които са живели много отдавна и чиито имена никога не са били забравени. Героите на този разказ са ценили свободата и човешкото достойнство и са живели доблестно и честно. Написах го, за да могат децата ми и всички онези, които го прочетат, да почерпят сили за собственото ни тревожно бъдеще и да се борят срещу потисничеството и злото така, че мечтата на Спартак да се осъществи в наши дни“.

Простотата в композицията на романа е позволила на автора да разкрие кратко и сбито историята на Спартак и да нарисува жива картина на тогавашната епоха. Разказът започва няколко години след потушаването на бунта на спартаковци. Чрез споменките на генерал Крас, който разбил Спартак, на притежателя на гладиаторската школа Батиат, на сенатора Гракх и други е предаден както героизмът и величието на въстаналите роби, тъй и смъртният страх и моралното падение на римските аристократи.

От първата до последната страниците на романа са пропити от духа на онова време — и в това е голямото постижение и голямото майсторство на Фаст. Писателят не рисува с подробности, споменава само най-общите, най-характерните черти на времето, но у читателя постепенно се изгражда и запаметява завинаги картината на двата социални свята — роби и господари.

С голяма любов и дълбок хуманизъм Фаст обрисува унизените и доведени до скотско положение роби. Тия, чиито кръстове виждаме побити около широкия път за Капуа, стават роби още в невръстно детство. За тях съществува само вечен труд в горещите Нубийски мини, където с пръсти изчовъркват златните жилки в скалите. За тях няма никаква младост, никаква зрялост, никаква старост — само вечен труд. Мнозина още тук намират края на своя живот, а други са изкарани на многобройните гладиаторски школи, за да забавляват със смъртта си безделната аристокрация.

Такъв е и пътят на Спартак. „Какво представлява този Спартак?“ — се пита авторът. „Мъчно е да се определи дали той е висок или нисък, защото окованите във вериги хора не се движат изправени . . . Вратът му е дебел и мускулест, но под бронзовата скоба личат гнойни рани. Лицето му е широко и, понеже носът му е бил счупен с удар от тоягата на някакъв надзирател, изглежда по-плоско, отколкото е в действителност, а тъй като черните очи са разположени далеч едно от друго, то има добродушно, агнешко изражение“ . . . Това е значи Спартак, тракийският роб, син на роб, чийто баща също е бил роб.

Този роб, с „устремени очи, светещи върху мъртвешкото му лице като запалени от омраза въглени“, разбира, че само жестоката разправа с господарите ще им донесе правото да бъдат свободни, правото да живеят като хора. С добродушието си и с необикновено силната обич към своите братя-роби той спечелва също такава обич и доверие у робите. За тях той е добър „татко“, към него всички обръщат изпълнени с надежда очи.

И един ден шепата гладиатори от школата на Батиат, с прекипели в сърцата омраза и гняв, въстават и поемат пътя към Рим. Хиляди роби ги последват и се присъединяват към тях и развратният Рим затреперва пред страшната им сила. Цели четири години Спартаковата невъоръжена армия се бие с обучените римски легиони. С много жертви генерал Крас едва успява да я унищожи, но „славата и ужасът на това, което са направили, се разнася из целия свят, във всяка робска хижа, във всеки робски сайвант се шушука за един човек на име Спартак, който е хвърлил света в огън“.

Героичната епоха, която е намерила отражение в романа, увлекателно и с голямо художествено майсторство предадената история на древния Спартак правят книгата на Фаст ценно, с голямо познавателно значение произведение.

Теофан ГЕНОВ

В ПО НЯКОЛКО РЕДА

Среща за обмяна на опит по работата на редколегиите на стенвестниците в училищата се състоя в началото на м. октомври т. г. в Икономическия техникум — Търново. Доклад за работата на редколегията на домакините изнесе др. М. Маринова.

Отчете своята дейност и набеляза мероприятия за подобряването й организацията на ДСНМ при гимназията в с. Стражица, Горнооряховско.

Членовете на ДСНМ в село Благоево, Г. Оряховско с нетърпение очакваха 9 октомври, когато щеше да се състои отчетно-изборното събрание на дружеството им. Затова и вечерта нямаше младежи, които безпричинно да отсъствуват от събранието.

Много младежи се изказаха за работата през отчетния период. Зададоха и много въпроси. Значително е пораснала тяхната активност.

(По дописки на: Иван Г. Георгиев, Ив. Д. Иванов и Ст. Гайдаров)

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Дряновска околия се готви за „Поход към овощната градина“

Илия ДЖАГАРОВ
секретар на ОК на БКП—Дряново

В Дряновска околия има благоприятни усло вия за развитието на овощарството. Още в далечното минало са засаждани и отглеждани доста овощни дървета и градини, макар без всякакъв план и при ниско агротехническо равнище. На поправилни и научни основи овощарството се поставя след първата световна война, когато се открива овощарски разсадник в гр. Дряново, превърнат през 1929 г. в овощарска опитна станция. По-късно става и засаждането на първите блокови овощни градини в селата Ганчовец, Длъгня, Маноя, Косарка, Върбаново и др. Овощарството се очертава като важен и доходен селскостопански отрасъл за околията.

Значителен подем, обаче, овощарството получи след 9. IX. 1944 г. Само след тая дата са засадени 7,760 декара нови блокови градини, а общо в околията има над 30,000 декара стари и нови градини, което прави 16·74 на сто от обработваемата площ. В някои селища тоя процент е още по-голям: Плачковци — 40 на сто, Трявна —33 на сто, Поповци — 21 на сто.

От няколко години обаче, състоянието на овощарството, особено на сливовата култура, не е добро. Малко грижи се полагат за него. Поради това крайно нередовни, съвсем слаби и лошокачествени са добивите от овощните градини. Особено тежки щети нанесоха на овощарството взелите широки размери щитоносна въшка и чернилката по сливите, а тая година и гъботворката. Сливовата култура е заплашена от масово унищожаване.

Всичко това сериозно безпокои овощарите и всички селски стопани. Няколкогодишните опити за унищожаване на щитоносната въшка и чернилката не дадоха особени резултати. Нямаше необходимата мобилизация и организация за спасяване и подобряване на овощарството. Организираните акции не се довеждаха до край.

За да организира и постави на по-правилни основи борбата за спасяване на сливовата култура и подобряване на овощарството, ОК на БКП набеляза и започна провеждането на редица мероприятия. В края на м. август т. г. се проведе голямо околийско съвещание по овощарството, като присъствуващите посетиха овощните градини на опитната овощарска станция в гр. Дряново и добрия овощар Хиню Петров от с. Плачка, които са в много добро състояние и имаха редовна реколта. През м. септември ОК на БКП проведе пленум по овощарството, а след това въпросът се разгледа от всички партийни организации на събрания, съвместно с организациите на БЗНС. В началото на м. октомври се проведоха разширени сесии на околийския и всички местни народни съвети на депутатите на трудещите се. Предстоящо е провеждането на събрания по депутатски райони, блокове и махаленски конференции и др.

За да се получи по-голяма целенасоченост и мобилизация, пленумът на ОК на БКП и сесията на ОНСДТ обявиха **„Поход към овощната градина“** за времето от 15 октомври т. г. до края на м. май 1956 г. През това време ще се проведат организирано и задължително всички необходими агротехнически мероприятия в овощната градина. За организиране и ръководене на похода са изградени в околийския център и по места акционни комисии. Заангажирани са и всички специалисти от опитните станции и околийския народен съвет, които ще оказват помощ и ръководство на място. Издава се и специална брошура за запознаване на овощарите с минимум агрознания по овощарството и борбата против болестите и вредителите по овощните дървета. Сесията на ОНСДТ реши и се издаде наредба за задължително провеждане на всички мероприятия в овощната градина. Напечатани са и над 20,000 хвърчащи листове и други нагледни материали във връзка с похода.

Макар че още сме в период на организиране на работата, първите резултати са насърчителни. Трудещите се в околията посрещат с голямо задоволство и пълно одобрение решенията на ОК на БКП. На провежданите партийни събрания и масово посетените сесии, трудещите се взеха активно участие и дадоха ценни препоръки. Другарят Илия Ганчев— председател на ТКЗС в с. Маноя—Косарка обърна внимание, че походът трябва да продължи не до края на м. май, а докато превърнем овощните градини в образцови. Др. Ст. Ненов, депутат на МНСДТ — в с. Ганчовец оценява проведената сесия като много важна и полезна. Възторжено се изказаха и добрите овощари Хиню Петров от с. Плачка, Ганчо Рянов от с. Гостилица и много други, чиито градини тая година имат обилен плод. Др. Хиню Петров получи по 1,400 кг сливи и 3,500 кг ябълки от един декар. В ТКЗС в с. Ялово вече започна почистването на овощните градини, а околийското пътно управление окопава и варосва крайшосейните насаждения.

Най-силен израз на правилно оценяване значението на подетата борба за подобрение на овощарството и готовност за включване в нея е **призив-обещанието,** с което излезе сесията на МНСДТ в гара Соколово, двете ТКЗС на негова територия — „23 септември“ в с. Маноя—Косарка и „Нов живот“ в с. Длъгня и няколко добри овощари от околията. Те се задължават да проведат образцово всички мероприятия в овощните градини, обещават да получат значително високи добиви още през 1956 г. и призовават всички кооператори и трудещи се в околията да последват техния пример.

Безспорно, в досегашната работа се допуснаха и редица сериозни слабости. Партийното събрание в с. Керека се проведе с голям дневен ред и не мина на високо равнище. На обявеното за 14 т. м. партийно събрание в с. Гостилица се явяват само 18 партийни члена и 4 земеделци и събранието се отлага. В село Славейково поглеждат на задачата съвсем формално и искат да проведат съвместно партийното събрание и сесията на МНСДТ. В с. Върбаново сесията не се провежда, поради слабо посещение и други.

ОК на ДСНМ още не е разработил необходимите мероприятия по своя линия и раздвижването сред младежите е съвсем слабо. Съвсем слаба дейност развива и ОК на Отечествения фронт. Мудно се изпълняват и някои други задачи и решения. Недостатъчна е работата на РКС, промкомбината и други.

Ние ще срещнем и редица допълнителни трудности: за осигуряване по-голяма механизация при пръскане на овощните дървета; за редовното снабдяване с препарати и резервни части за пръскачките; за своевременното доставяне на качествен посадъчен материал и др. въпреки че своевременно сме сигнализирали по всичко това пред Министерството на земеделието и Окръжния народен съвет. Това ни задължава да работим с още по-голяма упоритост и ентусиазъм. Нужно е да получим пълно съдействие от Министерството на земеделието и Окръжния народен съвет на депутатите на трудещите се.

Началото е вече поставено. Но то е само едно начало, макар и добро. Необходимо е ОК на БКП и всички партийни организации, особено на село, народните съвети и организациите на Отечествения фронт, организациите на ДСНМ и БЗНС, специалистите и всички овощари — кооператори и частни стопани от околията — всички до един да се вдигнем на крак и в истински, голям поход към овощната градина да превърнем в късо време всички овощни градини в образцови, да получаваме редовни и високи добиви от тях. С това ще се осигурят по-големи доходи за кооператорите и частните стопани, ще се дадат повече блага на народното стопанство, ще се спомогне за по-нататъшното стопанско развитие и преустройство на околията, ще се изпълнят най-добре решенията на Партията и Правителството за понататъшен подем на селското стопанство.

Такава е сега повелята пред овощарите и селските стопани от Дряновска околия.

И те ще я изпълнят с чест.

При овощаря Христо Минчев

Като бели вежди се вият в усои мъгли по нахлупеното с пъстър есенен калпак старо чело на Балкана.

Сурова е природата в пазвите на Балкана, будни и мъжествени са откърмените от него жители на с. Ябълка, Габровско.

Дърводобивът и овощарството са главният им поминък.

Радват окото на пътника десетките нови къщи от бигор и фабрични тухли, ангелите по покривите. . .

Ето, до паметника на загинал в Отечествената война герой, е и спретната нова къща на овощаря Христо Минчев. Горният етаж е още недоизкаран, но прозорците долу те приветствуват с бели перденца и пъстри мушкати и карамфили, отгледани от умелата ръка на стопанката.

Стопаните са на оран, но наближава да си дойдат. Мъглите се отръпват към Бузлуджа. Ободряваща хладина донася дъх на влажни окапали листа. Проглеждат звезди. Бликва електрическа светлина от прозорците на къщите. Някъде кавал подхваща народна песен. Плисва игрива съвременна мелодия радиото. Пригласят им шумливите водостоци на старинните чаркове край Янтра. . .

Един по един се прибират горски работници, селянки, повели коне и магарета, натоварени с дърва и тикви. Връща се и бай Христо с другарката си. Здрависваме се. Канят ме в уютна кухня. Подхващаме разговор за Балкана.

— Вярно е, тъжен е Балканът, но за овощаря есента носи много радости. Плод бере той щом добре е работил през годината — възразява ми бай Христо.

Зная, че сливите и ябълките му раждат всяка година — имат нямат другите стопани, а неговите се увеждат от плод — и го моля да разкаже нещо за опита си. Той се съгласява:

— Не съм егоист и ме боли, когато виждам, че нямат ябълките и сливите в село, както се случи тази година. Какво по-хубаво от това, не само моите градини да дават, а и на съселяните ми да раждат винаги? От наш интерес е да има повече плодове държавата, да се изнасят, да има по-голямо раздвижване. Пък що се отнася до опита ми, то, с една дума казано, слушам агрономите и правя каквото предписва науката. Главното е пръскането срещу вредителите и гъбните болести по овощните дръвчета. Тази година пръсках ябълките четири пъти, а сливите пет пъти и получих по около 2,000 кг ябълки от декар и по над 1,000 кг сливи. И то какви първокачествени!

Още на 10 март напръсках ябълките с комбиниран разтвор от 1 на сто ДДТ и 1 на сто син камък против ябълковия цветопробивач и гъбните болести. Дърветата цъфнаха и завързаха много хубаво. Когато плодовете наедряха колкото лешник, беше през месец май, направих второ пръскане с 2 на сто ДДТ и 1 на сто син камък против ябълковия плодов червей. Това е много опасен паразит, който може да унищожи 95 на сто от реколтата. Третото пръскане извърших само след 15 дена с разтвор от същата пропорция, а четвъртото след още 15—20 дни със същия разтвор. Моите ябълки и на стопаните Бончо Лазаров и Петър Лазаров, които също се счетоха с науката, имат богата реколта. Градините на стопаните пък, дето не са пръскали, нямат нито една ябълка.

Истинска напаст за сливите е щитоносната въшка и чернилката. Много стопани казват, че сливовите дървета загиват. Докато ми държат краката и ръцете няма да оставя да загинат сливовите ми дървета. Борбата против щитоносната въшка водя така: почти всяка година пръскам рано напролет с 8 на сто карболинеум, това обикновено правя в хубавите февруарски или мартенски дни. Преди да цъфнат, ги пръскам против сливова оса с 2 на сто ДДТ и 1 на сто син камък. Тук е много важно да не се закъснее нито ден. Ако се просрочи, осата свършва страшната си работа. Тя унищожи тази година реколтата в околията. Най-благоприятно време за второто пръскане (против осата) е, когато цъфнат джанките. Стопаните от нашето село Стоян Колев и Иван Стоянов, които имат хубави сливови градини, запазени от щитоносна въшка и чернилка, пръскаха против сливовата оса десетина дни след мене. И какво? Плодовете им окапаха. При второто пръскане се води борба и против болестта пожар. Като се оформят плодовете, колкото дребни дренки, правя трето пръскане със същия разтвор, против червясване на сливите и гъбните болести. След 15—20 дни отново пръскам и още след толкова време пръскам за последен път.

Много е важно да се торят дърветата. Ябълките и сливите си торя през есента с около 3 тона оборски тор на декар. Градините ми редовно се окопават — засял съм ги с окопни култури. Подсилвам почвата с амониева селитра, която разхвърлям при първо окопаване на окопните култури. Амониевата селитра има просто чудотворно действие: плодовете наедряват и се образуват много нови плодни пъпки за другата година.

През зимата почиствам всички дървета от сухи клони, просветлявам короните им. Резитбата правя така, че дърветата да са толкова високи, колкото може да се стига с прът на пръскачката. През есента и пролетта намазвам стеблата с варово мляко и говежди тор.

— Но за всичко това, вие, вероятно сте похарчили доста средства? — прекъсвам увлеклия се в любимата си тема бай Христо. Високото му чело се прояснява, очите се усмихват:

— За всичко това съм похарчил и то не наведнаж около 500 лева. Но пък каква отплата съм получил от този разход! Ще има и за държавата, ще има за гостите и за мене, ще има и за габровския пазар ябълки, сушени сливи, ракия. Ние като се женихме с булката нищо нямахме, а изучихме един син — учител е в селото. Другото ни момче следва втори курс в машинния техникум. Тази къща и тя е от овощарството. Я, булка, донеси едно-друго да почерпим другаря — обръща се той ненадейно към другарката си и, припомнил си нещо изпуснато, продължава: — Запиши още и това: брането на плодовете трябва да става много внимателно, като се извиват, за да се откъсне от клонката само опашката. Мнозина стопани, като берат, чупят клончета и с това унищожават бъдещи плодни пъпки.

Бай Христо разказва с такава убедителност, че неволно ми минава мисълта дали този човек не е открил чрез практиката някои нови неща, които биха допълнили науката, и го моля да сподели.

— То да съм открил нещо ново, няма. Но има някои работи, които ще са интересни за овощарите в окръга. Интересно е например, че при нашите климатични и почвени условия най-устойчиви и високодобивни сортове ябълки се оказаха „канадска ренета", „холандска ренета", „каратоянка", местните сортове „попниколовка", „йовка" и „джонатан". Отлично вирее синята кюстендилска слива, присадена на джанка. А, да не забравя за присаждането. Когато преди 18 години започнах да се занимавам с овощарство, не постигна първият неуспех — сортовите ябълки, които купих от разсадниците, се оказаха неподходящи за района, бяха присадени много ниско и не издържаха на резките температурни промени и паразитите. Това наложи да си създавам разсад. Събирах киселци и семената им засявах в сандъчета. Когато растенията ставаха доста високи, облагородявах ги на един и половина метра височина. Дърветата излязоха издръжливи и сега дават над 500 кг плод едното. На такава височина присаждах и сливите. . .

Оглеждам купа книги до радиото, по външния вид на които личи, че не ведднаж са разлиствани. Бай Христо схваща мисълта ми:

— Обичам да чета и имам много материали по овощарството. Интересувам се от новостите и ги прилагам с пълно доверие в могъществото на науката. И не съм се лъгал. Много интересни неща срещам в съветското списание „Крестьянка". Радва ме, че науката си пробива все по-широк път в село. Колко трудно беше с прилагането на агротехническите мероприятия в началото! Не вярваха хората, че може всички години да са урожайни, подиграваха ме, когато излизах с пръскачката на гръб. Сега вече имам доста последователи, а догодина ще бъдат още повече. Китна градина ще стане нашият край! — замечтано завършва Христо Минчев.

Прибирам бележника си и се готвя да се сбогувам, но в този момент стопанката слага на масата чинийки, препълнени с мед (бай Христо твърди, че овощарството без пчеларството не върви и е добър пчелар), фруктиера с очарователни по-едри от юмрук ябълки и шише с кихлебарена сливовица. От сливовицата се опитвам да се откажа, но бай Христо настоява:

— Два часа приказвахме за сливите и ябълките, пък да не опитаме сливовицата с мезе ябълки не бива.

Не мога да откажа.

— Та тя има 60 градуса! — през сълзи се учудвам аз.

— 60 няма! — казва той не без гордост и подканя: — Сръбни, сръбни още, глава от нея не боли, тя е като масло. Пък и меда опитай. Миналата година от всеки кошер по два магазина извадих. Но не е само пчеларството. От личен опит се убедих, че овощарят трябва да е и кравар. Доходът от кравата за начинаещия овощар е базата за препитание, докато градините му почнат да дават плод.

Разговорът привърши. Сбогувахме се. В хубавата лунна вечер след тоя задушевен разговор с овощаря Христо Минчев, се отправих на колелото си за Габрово по красивото дефиле на Янтра.

Вс. Пурел
соб. кор. на в-к „Борба"

ЗАДОЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

Нашата дума за качеството и асортимента

☆ ☆ ☆

Ще се отзоват на препоръките

Трудовият колектив на ф-ка „Буря" в Габрово следи с голям интерес задочната конференция по въпросите за качеството и асортимента. Той я намира като една прекрасна инициатива на в-к „Борба". Щом се получи новият брой, първата грижа на майстори, ръководители и работници е да разгърнат третата страница и да потърсят дали няма нещо пак за предприятието. Ръководството на фабриката и партийното бюро вече организирано са се занимавали въпросите, които се повдигат от читателите на вестника в изказванията. За всяка изнесена слабост се набелязват своевременно мерки. Към края на конференцията главният инженер др. Хр. Иванов ще излезе от името на колектива с отговор на въпросите, отнасящи се до предприятието.

Работническият колектив на ф-ка „Буря" произвежда най-разнообразен памучен и копринен трикотаж и памучни прежди — стоки от първа необходимост за народа ни. Те се търсят и купуват както в големия столичен град, така и в последната паланка на страната ни. При това изискванията и нуждите на тази огромна армия от купувачи са най-разнообразни. Колкото и находчиви да са ръководството и работниците, допустимо е да правят известни грешки в своята работа, да не могат точно да преценят нуждите, моделите, разцветките и изискванията на потребителите. Вестникът се е нагърбил с благородна задача в тази насока — да бъде връзка между потребители и производители.

Колективът на ф-ка „Буря" има с какво да се похвали тези дни. При план за качеството 96 на сто той достигна за м. септември и първите дни на октомври за трикотажа 96·6 на сто.

Художественият съвет полага големи грижи за обогатяване на асортимента. Напоследък са направени много сполучливи проби за изплитане на най-разнообразни плетки и десени от коприна и памук на кетеновите машини. От най-хубавите кетенови платове от различни цветни коприни се предвижда да бъдат изработени дамски блузи, мъжки ризи и дамски комбинезони, както и прекрасен тюл за завеси (пердета). Особено хубави ще бъдат релефно десенираните мъжки горни ризи жарсе и 4-те нови модела дамски блузи.

Преди известно време във вестника излезе препоръка за поставяне на комбинезоните по-здрави апликации. Първите предложения за избягване на тази слабост вече започнаха да идват от работниците. Шивачката Гина Радева уши един много хубав модел комбинезон с наборна апликация от самия плат.

Изготвени бяха два нови модела на детски ескимосчета от кардирана вата, които са изпратени в управлението за утвърждаване. Детските ватирани палтенца, които са един от най-хубавите артикули на предприятието, сега вече се произвеждат не само от бяла вата, а в най-разнообразни десени.

Пред всички работници отговорно е поставена задачата да търсят начини и средства за подобряване на качеството, да дават предложения за разнообразяване на асортимента. В тази насока колективът с право очаква да чуе повече неща от потребителите за неговата продукция.

Магазинери от търговските предприятия и купувачи на трикотажната продукция! Изкажете се чрез страниците на в-к „Борба" за качеството на трикотажа, производство на ф-ка „Буря".

Многотиражката „РАБОТНИЧЕСКА ТРИБУНА" във ф-ка „Буря" — Габрово, колективен кореспондент на в. „Борба"

ЗА ЕЛЕКТРОМАТЕРИАЛИТЕ

В Търновски окръг, освен ф-ка „Н. Илиев" — Севлиево, нямаме друго електро-промишлено предприятие, поради което магазините ни предлагат производството на "Елпром" в страната.

А да си признаем, в него има нещо да куца. Някак много лесно се чупят фасонките, ключовете лесно се развалят — започват да не паляг и гасят, когато пожелаеш. А не всякога, когато си купиш електрическа крушка, тя ще влезе във фасонката. Електрическите ютии тип „Торпедо" — гр. Сталин са с много големи щепсъли и не във всеки контакт могат да се включат. Купиш си щекерфасонка, не винаги може да се завие добре в другата и да направи контакт.

Всичко това говори, че не е въведен напълно и не се спазва стандартът в размерите на електроматериалите. От един и същ вид те трябва да си приличат по размери, а тия, от които се образуват двойки — като контакт и щепсъл, крушка и фасонка и др., независимо в кой град се произвеждат и къде се продават, трябва също да си съответствуват по размери. И за трайността им трябва да се помисли.

Електрическите котлончета с открит реотан нямат никаква изолация между плочата и металната част на обшивката. Това не позволява топлината да се насочва само към горната част на котлона, а да нагрява чувствително и по посока на поставката. Това яричинява пилеене на топлината и неудобство, къде да се постави котлонът, че да не запали или повреди поставката. За доброто качество и стандарта на електрическите материали и прибори, следва да проявяват по-голяма взискателност и търговските работници.

А. КИРЯКОВА

НЕЩО ЗА ЗАКУСКИТЕ

Струва ми се, че не ще бъде зле, ако се кажат няколко думи и за предлаганите сутрин закуски. Техният асортимент е ограничен. Понякога и качеството не е добро. Нищо не пречи, например, да се правят сандвичи (хляб със салам или кашкавал), както е в много от градовете. Но и колкото видове се произвеждат, не се намират по всички пунктове. Например, ако на едно място има банички и милинки, липсват гевреци и мекици и обратно. За по-голяма практичност и експедитивност в работата, необходимо е да се изработват в достатъчно количество закуски и по 0·50 лева и по 1 лев и пр. Не е зле и грамажът на козуначените кифли, обли и други да се намали с оглед да струват по 0·50 и по 1 лев, а не по 65 стотинки и 1·30 лева.

Производителите сладкарски ТПК и други предприятия биха могли много да сторят за разнообразяването и подобряването на закуските. Ценна помощ могат да им окажат и търговските предприятия.

Д. АТАНАСОВ

ОБЕЩАНИЕТО Е ЗАКОН В ТЯХНАТА РАБОТА

Упорити и постоянни са в своята работа производствениците от група „Нови вагони" при ДВЗ „А. Жданов" в Дряново. Много трудни задачи им са бивали възлагани и винаги са ги изпълнявали с чест. На тях бе поверена и изработката на хладилни вагони, произвеждани за пръв път у нас. Отначало беше трудно, но никой не се уплаши.

Съвещанието на работниците от промишлеността, строителството и транспорта вдъхнови групата за нови трудови победи. Няколко дни преди него на общозаводско събрание те дадоха обещание до 8 октомври да изработят желязната конструкция на 4 хладилни вагона и удържаха на думата си. В разгорялото се социалистическо съревнование се отличиха висококачествениците Христо Станилов, изпълняващ нормата си 176 на сто, Ганчо Попов — 176 на сто, Ангел Вачев — 157 на сто и други.

Кънчо Гайдаров, дописник

МЛАДЕЖИТЕ В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

Като помощник на партийната организация, ДСНМ при памукопредачница „Балкан" в Габрово съдействува за изпълняване на производствения план, за увеличаване производителността на труда. По-голямата част от работниците в предприятието са членове на ДСНМ. Те още от началото на годината сключиха договори за съревнование и дадоха лични обещания. Отчитането на обещанията става редовно и резултатите са на лице. Всички младежи са носители на трудови отличия.

За увеличаване производителността на труда и подобряване качеството допринесе и инициативата, която е поела младежката организация за изучаване на челната технология в производството и по която в момента се работи. С нея се цели да се научат младите предачки по най-бърз и кратък начин, най-правилно да извършват производствените операции. Под ръководството на партийната организация и близката помощ на профкомитета, младежката организация разрешава тази задача.

Благодарение на всички проведени мероприятия младежките производствени смени заемаха вече няколко пъти първите места в предприятието.

Например за месец септември секцията на Христо Гайтанджиев има изпълнение на плана 103·4 на сто, а секцията на Радка Цочева 101·6 на сто.

Бригадата на др. Спаска Игнатова организирано започна да работи по почина на Ворошин — за висока култура на работното място.

И в началото на настоящия месец планът редовно се преизпълнява.

Параскева Дочева

КОГАТО ГРИЖИТЕ СЕ ПОДОБРЯТ

Птицефермата на ДЗС в Севлиево е една от най-уредените в нашия край. Миналата година цялото птиче стадо в ДЗС заболя от авитаминоза и невролимфатоза и много птици измряха. Пред управлението на стопанството и новоназначения зоотехник др. Тотю Братованов стоеше задачата да се предприемат всички ефикасни мерки, но работата на птицефермата да се подобри. За тази цел бе нашироко използуван опитът на съветските птицевъди.

От приложените мероприятия в птицефермата се вижда, че най-напред са взети мерки да се подобри храната и начина на гледане на птиците, като всеки род от тях се отглежда поотделно. Така например патиците и юрдечките са на лагер край река Видима. За тях много грижи полага птицегледачката Радка Братованова. Тя точно изпълнява указанията на зоотехника и постигна много добри резултати в работата си. Смъртността сред поверените й птици е намалена до минимум. Те увеличиха значително носливостта си и приръста на тегло. За пръв път стопанството получи патета, които на 4 месеца тежат 1,950 грама и пронасят яйца. Планът за паче месо и яйца е изпълнен 220 на сто. Получено е чувствително снижение себестойността на яйцата. Заради безупречната работа и постигнатите производствени успехи средната месечна заплата на Братованова от м. май до сега се движи от 800 до 1,000 лева.

За да получи по-голяма продуктивност от птиците др. Мария Петрова Иванова прилага изкуствено удължаване на деня, за да може поверените й птици повече време да бодърствуват, като същевременно се засилва и тяхното хранене с изобилна дрождирана храна, а през пролетта и лятото със зелена храна.

Оказа се, че лагерното отглеждане на птиците също помага изънредно много да се увеличат нослилостта и приръста им. През това лято кокошките на ДЗС в Севлиево бяха настанени в подвижни кокошарници и се откарваха в района на стопанството там, където условията за птиците са най-благоприятни. Добрите резултати са налице. Кокошките увеличиха своята носливост, а с това се постигна и най-голямото снижение на себестойността в страната, по-ниско от запланувания цена на яйце. Намалена е смъртността и цялото птиче стадо на стопанството е подмладено.

Птицефермата на ДЗС в Севлиево още в края на м. септември преизпълни годишния си план по всички показатели и сега птицегледачите усърдно завършват последните приготовления за зимното отглеждане на птиците.

Й. Коркинов

Нашите селски дописници ни пишат

УСИЛЕНО ЖЪНАТ И ВЪРШЕЯТ ОРИЗ

В ранни зори кооператорите от бригадите на Анчо Кирилов и Иван Ангелов от ТКЗС в с. Дичин, Търновско започват жътвата на ориза. Тежките ръкойки бързо застилат пожънатата площ.

Лошите климатически условия през годината не попречиха на оризовите растения да израснат до 70—80 см и да оведат тежки класове до земята.

Усилено се жъне оризът от сорта „Белардония" първо размножение.

П. Спирдонов, дописник

☆

От няколко дни в оризовите полета на ТКЗС в с. Поликраище, Г. Оряховско усилено се жъне и вършее. За пет дни е ожънат и извързан ориз на площ над 1,000 декара и са овършани на самия блок близо 100 тона оризова арпа за семе.

В извозването на снопите и вършитбата се проявиха кооператорите от бригадата на Йордан Ив. Куцаров. Те овършаха ориза от 80 декара площ само за седем часа. Последваха ги кооператорите от четвърта и втора бригади.

Петко Владов, уч. агроном

ЗА ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ДОБИТЪКА

Важна задача пред ТКЗС е да обезпечат достатъчно фураж и здрави и топли помещения за презимуване на селскостопанските животни.

В ТКЗС в с. Страхилово, Търновско е определена комисия, която обходи помещенията за селскостопански животни и местата, където е складиран фуражът.

По предложение на комисията вече се поправят лошо складираните купи с фураж, силажните ями се затрупват с по-дебел пласт пръст и царевичак.

Решено е до 15 ноември да бъдат ремонтирани помещенията, а стаите на животновъдите да бъдат подтегнати.

С тези приготовления и осигурения 2,300 тона силаж няма да се допусне намаляване на продуктивността на животните и през зимата.

Васил Л. Стоянов,

ГОТОВИ ЗА ЗИМАТА

Усилено се ремонтират помещенията, където ще зимуват животните на ТКЗС в с. Михалци, Павликенско. Поставени са стъкла на мястото на строшените. Притягат се касите на прозорците. Ремонтират се вратите. Построен е краварник за 50 крави. А 75 годишният дядо Митю Герчев старателно варосва и изкърпва пукнатините в стаите на гледачите.

Наред с подготовката на помещенията за зимата, кооператорите водят борба за повече фураж за добитъка. Общо стопанството е приготвило 2,064 тона сочен и груб фураж и 720 тона кръмно цвекло, предназначено за продуктивните животни.

Никола Гр. Мирчев

СТРОИ СЕ НОВА ВИНАРСКА ИЗБА

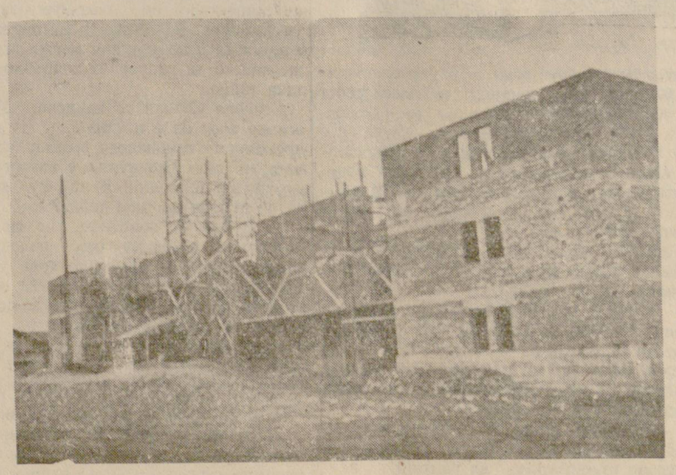

На снимката: Новостроящата се изба на „Винпром" в с. Ресен, Търновско.

Снимка: *П. Тарасенков*

ДОБИВЪТ ЗАВИСИ ОТ ГРИЖИТЕ

Звеното на др. Иван Караиванов от с. Дъскот, Павликенско извърши грижлива подготовка на площите за захарно цвекло. То ги преора навреме, бранува ги и тогава зася цвеклото.

Звеноводът Караиванов не преустанови грижите за тази култура и след поникването й. Той забеляза навреме листната въшка по цвеклото и звеното му своевременно напръска растенията с противодействуващ препарат. По време на копанта цвеклото бе подхранено.

Добросъвестната работа даде резултати. От 27 декара звеното получи 67,400 кг захарно цвекло от неполивна площ.

Звеното на Гина Георгиева от същата бригада не положи такива грижи и добивите му от тази култура са под плановия.

Това са ярки примери на добросъвестна и немарлива работа в нашето стопанство.

Й. Добруджалчев, дописник

ЛИЧНИЯТ ПРИМЕР В СЕИТБАТА

Още на 23 септември местният народен съвет на депутатите на трудещите се в с. Гостилица, Дряновско призова всички земеделски стопани да излизат масово на сеитба. На този повик първи се отзова частният стопанин Станчо Денчев Русев. Като комунист той даде личен пример на останалите.

Сега всички есенни култури, засяти от др. Русев, са изникнали. Стопаните, които не се вслушаха в призива на народния съвет, сега орат и сеят разкалняната земя. Те се убедиха, че трябва по-рано да се сее.

Денчо Русев

ДА СЕ УСКОРИ ПРИЕМАНЕТО

От няколко години жителите на с. Лесичери, Павликенско отглеждат най-хубаво грозде в околията. Тази година кооператорите опазиха напълно лозята от перноспората. За две седмици те набраха и изнесоха от сорта „болгар" 180 тона грозде.

Предаването на гроздето обаче в ДСП „Винпром" в с. Лесичери става много бавно. Нужно е предприятието да подобри организацията при приемането.

Асен Тончев, дописник

ДОБРИ ПОМОЩНИЦИ НА СЕЛО

Едри и сочни сливи са окичили клоните на кооперативната градина в с. Хирево, Севлиевско. Преди няколко дни кооператорите извършиха сливобера. Радостта им от плодородието беше голяма, но още по-голяма стана тя, когато пионерите им дойдоха на помощ. Преди известно време те помогнаха за обелването на царевицата. А сега? Пак дойдоха на работа при своите родители в овощната градина. И тук младите димитровски пионери показаха, че са способни не само за учене, но и за труд.

Марин М. Кулеков

☆

В ТКЗС в с. Никюп, Търновско през последния месец често идват бригади от града. Неотдавна в помощ на кооператорите бяха учениците от осми „б" и девети „б" класове на ПССУ в гр. Търново. Още с пристигането си ученическата бригада започна работа. По инициатива на учителите Серафимов, Стоянов и Динкова се образуваха три работни групи, между които се водеше благородно съревнование. Само за 8 часа ентусиазираните младежи обелиха 15,000 кг царевица и почистиха образцово работната площадка на стопанството.

Димитър Минчев

НЕ Е ЛЕСНА РАБОТА

— Че да ти кажа, батьовото, туй да си пазач, не е лесна работа. Тука трябва бдителност, пъргавина и най-важното — съобразителност . . . Ти мене не ме гледай, че съм пълничек. Формулата ми е такваз. Ама ми сече пипето. Като тръгна из текезесето, очите ми на четири играят и де видя нередност следя докрай за поразията. Че то иначе в село Дъскот — Павликенско нито ред ще има, нито социалистическа собственост.

И моите двама колеги са пишкин хора. Вчера им подметнали, че селските патки ще очушкат стопанския мисир. Стигна ме яд, че всеки взе да си пъха гагата в специалността ни, без да разбира от стратегия и последователност. Че това нещо ние го знаем. Но какво са виновни патките? Виновни са тези, които ги пускат по улиците. Но да си дойдем на лафа. Ние ще разберем на кого са тези пернати животни! Ще видим на отчетно-изборното събрание! А колкото до нашите магарета, дето ги пускаме нощно време да пасат в стопанския двор, то е с цел да се плашат злосторниците от тях.

* * *

След време посетих отново стопанството на с. Дъскот. Срещна ме пак тоя словоохотлив пазач и загърмя:

— Какво безобразие! На 6 срещу 7 октомври през нощта дигнали от стаята ни радиоапарата. Това е подигравка със служебното ни положение. Това е обида, магария, глупава шега. Ти, батьовото, в града живееш, по-разбираш тези работи пък и връзчици имаш. Не може ли някак да се нареди да ни изпратят на служба и един милиционер? Да видиш тогава как се служба служи, как се пази социалистическата собственост!

Ив. Анчев

(по дописка на Й. Добруджалиев)

Двоен дикиш по-здраво държи

Ти си любознателен човек, бате Стършеле, и навярно си срещал из сборниците народната мъдрост „евтин на приказките, скъп на делата“ или пък другата „обещава, ама не дава“.

И едната и другата важат за другарите от ОЧС — Габрово.

Беше жътва и вършитба. В нашето селце Лесичарка пристигна инструктор на ОЧС и ни заяви: „След два дни в селото ви идва културната бригада на ОЧС. Трябва да се осигури материал за програмата и масово посещение. Да не се изложим“. Разтичахме се ние и с помощта на ръководителите на народния съвет и актива на Отечествения фронт осигурихме материал, разгласихме нашироко сред населението тази радостна вест, осигурихме хора, които да посрещнат бригадата с цветя, стъкмихме и словото и си мислим: Ето как ще ни помогне бригадата в машинната вършитба. Тъкмо навреме идват. Във Велковци някои ръководители подценяват машинната вършитба, ще дадем материал на бригадата да ги осмее.

Дойде очакваният ден, но. . . културната бригада постъпи доста некултурно— не дойде. С една дума слъгаха ни. Ръководители, актив, обществени дейци — пропиляхме златно време през деня да ги чакаме, да не би да ги изпуснем. Вечерта надошлите селяни и младежи се чудеха: „Как може да лъжат тъй майсторски?“

Нейсе, преглътнахме обидата, но не се отказахме, зачакахме да се реабилитират.

Нещеш ли преди няколко дни, телефонът в селсъвета иззвъня тревожно. От ОЧС съобщиха: „Гответе се, на 9 октомври културната бригада пристига“. Е това е вече хубаво — зарадвахме се ние, забравили старата обида. — „Тъкмо навреме идват“—помислихме си. —Ще ни помогнат в есенната кампания да поразкритикуваме изостаналите в сеитбата. „Другарю председател, бъдете там, секретарят също, както и актива на Отечествения фронт. Помогнете да се осигури материал за бригадата и посещение“ — нареждаше по телефона секретарят на ОЧС др. Кротев.

Рано заранта се събрахме ние — актив и все първи хора на селото и зачакахме. Мина влакът — не дойдоха.
Сигурно с рейса ще е — думаме си. По едно време се зададе дългоочакваният рейс.
— Ето ги, идат! завикаха всички.

Но . . . Не слязоха от рейса. Е-е-е, към 11 часа по телефонната жица се провлачи дрезгав глас, който б ъ б р е ш е, че бригадата нямала да дойде. Вечерта много селяни се придвижиха към читалищния салон, но и този път нямаха щастието да слушат културната бригада на ОЧС Габрово.

Нищо, двоен дикиш по-здраво държи!

Догушов

(По дописка на Ст. Симеонов)

ВЕСЕЛА РИСУНКА

П. БОРСУКОВ

Посвещава се на ония ловджии, които до сега не са убивали заяк.

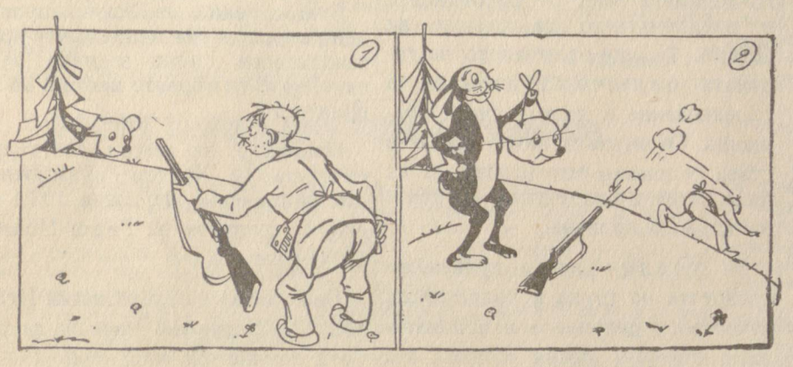

Заешка рационализация.

Писма на читатели

Благодаря за вниманието и грижите

На 18 септември т. г. в гр. Трявна почина другарят ми Генчо Колев Минев, работник чепкалджия в предачния цех на ф-ка „Аврам Стоянов“ в Трявна. Във време на тежкото му заболяване и при загубата, която ние понесохме, грижите на партийната организация, администрацията и профкомитета, материалната и морална помощ, която ни бе оказана дълбоко ни трогнаха и бяха образец на социалистическата грижовност към един скромен трудещ се гражданин.

В болката, която изживяхме със загубата на нашия мил съпруг и баща, отношението на целия колектив при ф-ка „Аврам Стоянов“ ни показаха силните, трогателни връзки между човека и социалистическия колектив. Развълнувани и трогнати от тази грижа, ние искаме да изкажем от сърце благодарност на партийната организация, профкомитета и администрацията на ф-ка „Аврам Стоянов“, за този нов, социалистически израз на почит и грижа към трудещите се.

Тота Генчева Колева,
санитарка в санаториума край гр. Трявна

Фуражът се разхищава

Към ВЕЦ „Батошево 1“ има придадена за ползуване 10 декара ливада, на която израства хубаво сено. Такова имаше и през настоящето лято. Въпреки многократните напомняния от служителите към директора на централата, той не осигури окосяването и прибирането на сеното. Същото бе оставено, унищожено и завлечено от градушки и пороища.

Сега е израснала втора реколта сено. Има всички изгледи обаче и то да остане неокосено и да бъде затиснато пък от снега.

Да се пилее и разхищава безотговорно тъй необходимия за нашия добитък тревен фураж, това директорът на ВЕЦ „Батошево 1“ не може с нищо да оправдае.

Райко М. Добринов

Нередностите трябва да се отстранят

Пътническо-автотранспортната линия от гара Златарица до град Елена се обслужва от УАТ — клон Елена. В разстояние на две години линията се обслужва с луксозни автобуси, с което се облекчи пътуването на пътниците.

Не така обаче стои въпросът с продаването на билетите на гара Златарица за Елена. Тук гишето за продаване на билети не е обзаведено добре и твърде често около него става блъсканица сред пътниците. Редовни билетопродавачи няма. Използват се кондукторите от съответните рейсови коли, които идват от Елена обикновено един час след пристигането на влака.

Малко грижи полагат за осигуряване превоза на всички пътници и самите кондуктори. Те се итересуват предимно от продаването на необходимия брой билети и да си заминат, като в много случаи самите те създават безредие сред пътниците, поради неправилно продаване на билетите. Така например на 19 септември т. г. кондукторката Анка Пенчева (а не само тя) не осигури пътуването на служебни лица с първия рейс, на които се налагаше да заминат веднага. Същата в момента продаде само 30 билета, а колата събира 36 пътника, или останалите билети се раздадоха на познати и приятели. Пътниците, които бяха се наредили на първо място останаха без билети, защото други взеха билети през вратата. Това положение възмути всички, но не трогна кондукторката Пенчева.

Необходимо е управлението на УАТ и най-вече началникът на пътническата агенция — др. Иван Йорданов да проверяват как се продават билетите на гара Златарица и как се осигурява извозването на всички пътници до Елена. Необходимо е да се сложи ред.

Стефан Цонев

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ПРЕД МАЧА АНГЛИЯ — БЪЛГАРИЯ

Предстоящата футболна среща Англия —България в София е събитие, което вълнува всички любители на спорта у нас. Към този мач проявяват голям интерес и хора, които никак или съвсем малко посещават спортни състезания. И няма да бъде пресилено да се каже: ако стадионът „Васил Левски“ в София имаше 200,000 места, на 23 т. м. те пак няма да бъдат достатъчни.

Откъде идва този изключителен интерес?

В последните десет години масовизирането на нашето физкултурно движение и успехите на българските физкултурници на международното спортно поле допринесоха за бързото увеличаване на интереса към спорта сред нашата общественост. А футболът си остава най-популярният и най-любимият вид спорт. Процентно взето по броя на посещенията на футболни състезания България вероятно държи едно от първите места в Европа. Ние с учудване узнахме, че в Стокхолм например на срещата между АИК и „ФК Милан“ (един от най-силните европейски футболни отбори) са присъствували само 8,000 души, а когато шведският отбор АИК игра тази пролет в София с ЦДНА, на стадиона „Васил Левски“ имаше около 50,000 зрители.

Но, за да се проявява такъв голям интерес към мача на 23 т. м., има и други причини.

Международните връзки на нашите спортисти напоследък значително се разшириха. Наши гости бяха футболни отбори от СССР, Китай, Унгария, Чехословакия, Румъния, Полша, Албания, ГДР, Югославия, а също и от Австрия, Франция, Швеция, Швейцария, Египет, Израел и т. н. Никога обаче досега не са ни гостували английски футболисти. В нашата спортна история няма нито една официална среща между английски и български отбори. А ние, ако и от далеч, се интересуваме за английския футбол, известен ни е неговият международен престиж, уважаваме неговите стари традиции.

Освен това международната футболна среща Англия—България не е обикновена среща. Тя е част от предварителния квалификационен футболен турнир за предстоящите XVI олимпийски игри, които ще се състоят през декември 1956 година в Мелбърн (Австралия). Както е известно, 28 страни се записаха да участвуват в този турнир. Съгласно решението на олимпийската комисия при Международната футболна федерация обаче във финалния кръг на олимпийския турнир по футбол в Мелбърн ще участвуват само отборите на 16 страни. Това наложи да се проведат предварителни квалификационни срещи за излъчване именно на тези 16 отбора между 28-те записали се страни. По жребие на България се падна да играе срещу Англия, която ще бъде представена от своя национален аматьорски отбор. Отборите на Англия (аматьори) и България трябва да играят две квалификационни срещи. По взаимно споразумение бе определено първата от тия срещи да стане на 23 октомври 1955 година в София, а втората — на 12 май 1956 година в Лондон. Следователно, когато на 23 т. м. на стадиона „В. Левски“ бъде даден първият удар, с него ще почне борбата на българските футболисти за извоюване правото да участвуват във финалния олимпийски турнир в Мелбърн. Краят на тази борба ще бъде оповестен с последния сигнал на съдията на мача в Лондон идната година.

За трети път български футболисти ще участвуват в състезания под белия флаг на световните олимпийски игри. Първото участие беше доста отдавна — на олимпиадата в Париж през 1924 година. Тогава нашият национален отбор след равностойна игра загуби срещу отбора на Ирландия с 0:1. Второто ни участие беше в олимпийските игри в Хелзинки през 1952 година. Тук също след равностойна борба и след две продължения от по 15 минути, нашият отбор беше елиминиран от сборния отбор на СССР с 1:2.

Английските футболисти — аматьори значително повече пъти са участвували в световните олимпиади. Англия излезе победител във футболните турнири на олимпийските игри през 1900 година в Париж, през 1904 година в Атина, през 1908 година — в Лондон и през 1912 година — в Стокхолм. При следващите олимпиади победителите във футболните турнири бяха вече други. Английският национален аматьорски отбор досега е имал над 150 международни официални срещи, от които е спечелил 110 и е отбелязал общо над 550 гола. Тази година той спечели турнира между аматьорските отбори на Англия, Шотландия, Ирландия и Уелс, а през май т. г. в Брест завърши наравно 1:1 с аматьорския отбор на Франция.

Коя от двете страни — Англия или България — ще се запише като участник във финалния футболен турнир на XVI олимпийски игри? На това, разбира се, предварително не може да се отговори. Може да се каже обаче друго: и двете страни усилено се подготвят за предстоящите срещи.

От 750,000 английски футболисти— аматьори ще бъдат избрани петнадесетте най-добри играчи, които ще защищават спортната чест на Англия в София. Ето вероятният състав на английския национален аматьорски отбор: вратар Пайнър (Кембриджски университет); защитници: Биърдсли („Хендън“) и Фарер („Уалтамстоу“); полузащитници: Хардисти („Бишъп Оукланд“); Крисуел („Бишъп Оукланд“) и Додкинс („Илфорт“); нападатели: Луис („Челси“), Джефри („Дънкястер“), Дарси („Уимбледън“) О, Конел, („Челси“), Нийл („Портсмут“); резерви Шарст („Бишъп Оукланд“), Стъдли („Бромли“), Люин („Бишъп Оукланд“) и Принс („Уалтамстоу“).

Според преценките на английския спортен печат, вратарят Пайнър е най-добрият вратар, който английският аматьорски отбор е имал от дълго време насам. Полузащитникът Хардисти е един от най-популярните английски футболисти — аматьори и е участвувал в олимпийските игри през 1948 година в Лондон и през 1952 година в Хелзинки. Въпреки че е на 35 години, той е много ценен за отбора, поради голямата си ругина. Особено добре е подбрано нападението — четирима състезатели играят като аматьори в професионални отбори. Дясното крило Луис и лявата свръзка О, Конел участвуват в първокласния лондонски професионален отбор „Челси“, тазгодишен първенец на Англия. Дясната свръзка — 16-годишният Джефри играе във втородивизионния професионален отбор „Дънкястер“, а лявото крило Пат Нийл, 17-годишен ученик, участвува в професионалния първокласен отбор „Портсмут“.

При подготовката си за предстоящия мач английският аматьорски отбор е играл с аматьорския отбор на Ирландия и е спечелил с 4:1. Тренировачни срещи той е имал и с някои професионални отбори: „Арсенал“, „Уестхям Юнайтед“ и др.

Английският печат няколко пъти подчерта, че предстоящата задача на английския аматьорски отбор е тежка. „Таймс“ напомни, че на олимпийските игри в Хелзинки българският национален отбор едва е бил победен от такъв противник като сборния отбор на СССР. „Стар“ писа, че българите са от класата на русите, а „Дейли уъркър“ предупреди, че българските футболисти са постигнали добри резултати в мача с унгарците.

Българският отбор също започна своевременно подготовката си. Тя е поверена на държавните треньори по футбол Ст. Ормандживев и Г. Пачеджиев и на треньора на ЦДНА К. Милев. Съставът, който ще излезе на терена на 23 т. м. ще бъде излъчен вероятно измежду следните играчи: вратари Йосифов („Ударник“) и Найденов (ЦДНА); защитници: Ракаров, Манолов, Енишейнов (тримата от ЦДНА) и Горанов („Ударник“); полузащитници: Божков и Стоянов (двамата от Ц Д Н А) и Патев („Ударник“); нападатели: Миланов, Стефанов, Панайотов, Колев и Димитров (петимата от ЦДНА), Ташков и Гугалов (двамата от „Ударник“) и Калчев („Динамо“). Отборът провежда двустранни тренировки, които все повече се засилват.

Сериозна проверка за подготовката на нашия национален отбор бе срещата му с румънския представителен отбор на 9 т. м. в Букурещ, която завърши с равен резултат 1:1.

В ход е и подготовката на стадиона „Васил Левски“. Ще бъде завършена кулата с часовник и електрическо табло за резултатите. Ще бъдат построени и нарочни кабинки за радиокоментаторите. Както изглежда, мачът ще бъде предаван по радиото на няколко езика.

. . . И така, на 23 т. м. на стадиона „Васил Левски“ познатият вече у нас международен съдия д-р инж. Бернарди (Италия) с помощниците си Гобер и Кулчик (Полша) ще даде началният сигнал за започване на борбата.

Кой ще победи? Това ще узнаем след мача. Но още отсега можем да кажем: независимо от резултата, този мач ще бъде началото на приятелски връзки между спортистите от Англия и България. С топло, приятелско чувство ние ще посрещнем в София първите английски футболисти, които посещават нашата Родина!

Стефан НОЙКОВ

Физкултурни вести

За влизане в „А“ окръжна група на 9 октомври се състоя футболен мач между отборите на „Динамо“ Джулюница и „Торпедо“ Габрово. При по-добра игра отборът на Джулюница се наложи с убедителния резултат 4:0. Футболният съдия ръководи срещата добре.

Състезания по спортна стрелба се проведоха на 9 октомври на стрелбището на НЛРС в Г. Оряховица между състезателите на ДСО „Септември“. Най-добре се представиха състезателите Деню Генчев от ТПК „Сила“ гара Върбаново, Дряновско с 572 точки от 600 възможни, Любен П. Рачев, Гавраил Матеев и Йордан Николов от ТПК „Славянка“ Г. Оряховица и други. Добре се представи и младата състезателка Тодорка Димитрова от кооп „Нов живот“ в Търново.

Футболна среща за купата на БСД се състоя в с. Крушето, Г. Оряховско между отборите на ДСО „Урожай“ от Сергювец и съименника му от Крушето. Домакините победиха с 2:1.

Футболен мач се състоя на 9 октомври в с. Беляковец, Търновско между местния „Урожай“ и „Урожай“ Самоводене. Урожайци от Беляковец бяха по-добре подготвени и дадоха по-добра игра, в резултат на което победиха с 4:1.

Футболна среща за околийско първенство се състоя в с. Лесичери, Павликенско между местните отбори „Урожай“ и „Ударник“. Мачът завърши с резултат 2:1 в полза на „Ударник“. Поради нередовните си състезатели обаче „Ударник“ загуби служебно с 3:0.

За купата на Окръжния народен съвет на депутатите на трудещите се се срещнаха на 13 октомври сборните отбори на гр. Павликени и Г. Оряховица в Г. Оряховица. И от двете страни не бе отбелязан гол.

(По дописки на Панайотов— Добрев, Л. Рачев, Хр. Пенчев, Нейков — Янев, Терзиев и Занев)

ИЗГУБЕНА ЧАНТА по пътя Ресен—Самоводене неделя 16 октомври вечерта със съдържание една книга. Намерилия да съобщи в промкомбината Търново срещу възнаграждение. 1—1

(9)

Превод: Вс. ПУРЕЛ

Може би, Жанбаев е интересувало използуването на атомната енергия за мирни цели? СССР никога не е скривал тези мирни цели на използуване на атомната енергия. Саблин си спомни заявлението на Вишински на една от сесиите на общото събрание на ООН:

„. . . Ние впрегнахме атомната енергия за изпълнение на великите задачи на мирното строителство, ние искаме да впрегнем атомната енергия, за да вдигаме във въздуха планини, да променяме течението на реки, да оросяваме пустини, да прокарваме нови и нови линии на живота там, дето рядко е стъпвал човешки крак“.

„Жанбаев се намира тъкмо в район на прокарване на една от тези нови „линии на живота“ — неволно помисли Саблин. — Но за какво все пак са могли да му потрябват сведения за употребата на атомна енергия в Съветския съюз? Може би, той има намерение да проучи техниката на използуване на тази енергия? Или е искал да събере сведения за тези работи с провокационни цели, за разпалване на атомната истерия?“

Генералът добре помнеше провокационната врява на „летящите чинии“, вдигната наврмето си от хърстовия печат по повод на митически съветски реактивни самолети във формата на дискове, появили се уж над Америка с цел на въздушно разузнаване. Що ли замислят днес майсторите на международните провокации?

Саблин, замислен, се разходи из своя кабинет и разкопча куките на яката—непоносимата горещина бе в ония дни в Москва.

„А как ли му е на нашия Ершов сега там, в Средна Азия?“— помисли Саблин, спирайки се до отворения прозорец, от който лъхаше пекът на нажежения от слънцето асфалт.

Генералът постоя известно време, вглеждайки се в потока от автомобили, които се движеха по широкия площад. За миг у него възникна мъчително желание да извика леката кола, да се качи в нея и да замине някъде извън града, по-близко до природата, да полежи на тревата до реката, да поскита из гората . . . И пак мислите му се върнаха към донесението на Ершов, към грижата за делата, изискващи срочно решение.

Генералът отново се разходи няколко пъти из кабинета и седна на бюрото. На бюрото в зелена папка лежаха изрезки от задгранични вестници, подбрани за Саблин от полковник Осипов. Върху някои от тях имаше бележки на полковника. Той предлагаше, например, да се обърне внимание върху врявата, вдигната от чуждестранния печат във връзка с изпробването на водородната бомба от американците в района на остров Бикини.

Генералът вече се запозна бегло с тези изрезки и сега се зае да ги преглежда още веднаж.

В тях имаше много обичайна пукотевица, но се дочуваха и някои нотки на забърканост. Авторите на най-трезвите статии не ги плашеше толкова страшната сила, постъпваща сега на въоръжение у реакционната военщина, а неуправляемостта на тази сила, нейната неподвластност на волята на човека. Взривът на водородната бомба на остров Бикини, оказва се е бил по-силен, отколкото се е предполагало. От него са пострадали не само японските рибари и някои жители на Маршаловите острови, но дори някои от специалните наблюдатели . . .

Генерал Саблин взе телефонната слушалка и извика при себе си Осипов. Полковникът се яви веднага.

— Каква е връзката на всичко това—го попита Саблин, като кимна към папката с изрезки от вестници — с донесението на Ершов? Нали не за разширяване на моя кръгозор си ми предложил да се запозная с всичкия този материал?

— А връзка, може би, съществува — предпазливо отвърна Осипов, завръзвайки акуратно ширитчетата на папката.

Генералът очудено разтвори ръце и се усмихна насмешливо:

— Може да има, но може и да няма. Това, знаеш ли, не е отговор?

— А у тебе не се ли създаде впечатление, че на американците взривът не твърде се е удал?—запита Осипов, облягайки се на края на бюрото.

— Те уверяват, че вътрешноатомните сили не са подвластни на човека — отговори Саблин. — Та това е старата им песен.

— Песента е стара—съгласи се полковникът, — само че тя сега за други цели им е потрябвала. Своята безпомощност се опитват да прикрият с нея. Изглежда не твърде им се поддава техниката на управление на ядрените реакции.

— Е добре, да допуснем, че всичко това е така — недоволно се намръщи Саблин. — Каква, обаче може да бъде връзката между всичко това и донесението на Ершов?

— А връзката, виждаш ли, може да бъде ето в кое: известно е, че експлозията на нашата водородна бомба стана в точно съответствие с нашите теоретически изчисления. От това следва, че ние до съвършенство сме овладели тайната на управление на термоядрените реакции. Е, а щом е така, то у тях е могло да възникне желанието да разузнаят подробностите на тази тайна.

Генерал Саблин се замисли. Може би всичко това да е и така . . . Но не е ли прекомерно самонадеян врагът, който разчита, че щом Призракът е известен международен шпионин, то ще му се удаде да се добере до тази тайна?

— Добре, да допуснем, че ти си прав — произнесе той на глас, изправяйки се иззад масата. — Да допуснем дори, че всичко това им се представя за извънредно лека работа. Непонятно е защо пък тогава този Призрак се върти из район, в който, както ми е известно , не само не изпробват водородни бомби, но и не прилагат атомната енергия за мирни цели?

Като помълча малко, той добави:

— Нужно е обаче да се направят поточни справки. Кой сега извършва най-голямото строителство в района на Аксакалск?

— Министерството на пътищата.

— Ето, ще се обърнем към това министерство.

НА АРХЕОЛОГИЧЕСКАТА БАЗА

Още вчера майор Ершов се услови с Малиновкин, че в случаите, не изискващи срочност, те ще се свързват с писма до поискване. Като си спомни сега за това, лейтенантът още сутринта отиде на пощата и след няколко минути получи писмо с познатия почерк на плика.

Ершов написа това писмо още снощи, след като се раздели с Малиновкин в градския стол. Неочаквано му хрумна мисълта да провери в Перевалската археологическа база известно ли е там нещо за Жанбаев. Тъкмо за това Ершов молеше сега Малиновкин.

Тук в пощата, под благовиден предлог, лейтенантът се осведоми къде се намира базата на археолозите и същия час замина за там.

Базата се помещаваше в покрайнината на града, в малка къщица, оградена с висок стобор. Освен тази къщица зад стобора се оказаха две големи бараки, в които както после узна Малиновкин, се пазил инструментът и едно-друго имущество на археолозите. Цялото това стопанство много условно се наричаше база, по същество то беше нещо като склад.

Завеждащият базата, мършавичко старче с пенсне, обясни на Малиновкин:

— При нас, млади човече, археолозите тук главно получават инструменти за копане на земя. Нали те като къртици ровят в земята? Понякога, наистина, при нас и продоволствие докарват за тях. Да, за този същия Жанбаев, за когото вие питате, има специално разпореждане да му се дават продукти като суха храна. При тях той никъде там отделно човърка. Така да се каже, самотна къртица.

—А вие, дядо, виждали ли сте го някога?

— Не, не съм го виждал — равнодушно отговори старчето, оправяйки старомодното си пенсне с черно копринено шнурче. — И не твърде съм се разстроил от това. Аз, млади човеко, не малко знаменити хора видях през своя живот и даже лично познанство имах с двама академици: с Александър Евгениевич Ферман и Владимир Афанасиевич Обручов. Аз в познанствата, знаете ли, съм взискателен. Този вашият Жанбаев е бил веднаж тук, когато ме е нямало, получил е продукти и мотоцикъла си е заредил с бензин. А вие пък кой сте? Също, изглежда, някакъв геолог — археолог? Или историк?

— Аз, дядо, съм прост работник — изкопчия — скромно отвърна Малиновкин.— Исках да се наема при някой от археолозите. Препоръчаха ми да се обърна към Жанбаев.

— А . . . — разочаровано произнесе старчето и изведнаж премина на „ти“. — С нищо не мога да ти помогна в това, любезен приятелю. Едно само мога да кажа — срамно е, млади човече, в твоята възраст да нямаш никаква друга квалификация.

Старчето отново оправи пенснето, внимателно погледна Малиновкин и, като поклати укорно глава се обърна към него с гърб.

— Забъбрих се тук аз с тебе, — измърмори той, тръгвайки към къщицата, в която имаше нещо като кантора.

Същия ден Малиновкин се срещна с Ершов в градската читалня и незабележимо му пъхна бележка с отчета за своето посещение на археологическата база.

Следващият ден премина скучно за лейтенанта, без среща с Ершов и дори без писма от него. Като нямаше какво да прави, Малиновкин безцелно бродеше из града и два пъти се отби на железопътната гара: първия път просто така, да убие времето, а втория път, за да наблюдава по собствена инициатива родninата на Аскар Джандербеков — Темирбек. Наблюденията обаче почти нищо не му дадоха. Малиновкин дойде на гарата тъкмо преди заминаването на работния влак за строителния участък.

— Слушайте — обърна се Малиновкин към случаен железничар. — Не сте ли виждали кондуктора Темирбек?

—Ей го там — кимна железничарят към попригърбен човек с флагчета в кожени калъфи, които висеха на колана му.

Докато Малиновкин размисляше да отиде ли по-близко до Темирбек, кондукторът се изкачи на спирачната платформа на последния вагон и започна да прикрепва сигналния фенер на куката на конзолата. А след десетина минути влакът бавно потегли по посока на новия строителен участък на железния път.

(Следва)

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Търново, ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор—24-58; зам. гл. редактор и секретар—25-26; отдели—24-59 и 25-27; кореспондентски отдел—31-41 и домакинство и канцелария 32-59
ПЕЧАТ: Държ. печатно предприятие „Димитър Найденов“ — Търново, ул. Васил Левски“ № 13. тел. 24-89.